

UNIVERSITATEA "DUNĂREA DE JOS" DIN GALAȚI

FACULTATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

**PROGRAMUL
SESIUNII ȘTIINȚIFICE
STUDENTEȘTI
2013**

UNIVERSITATEA "DUNĂREA DE JOS" DIN GALAȚI
FACULTATEA DE MEDICINĂ ȘI FARMACIE

**COMITETUL DE ORGANIZARE
AL SESIUNII ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI**

Prof. univ. dr. Aurel NECHITA
Prof. univ. dr. Nicolae BACALBASA
Prof. univ. dr. farm. Alexandru CHIRIAC
Prof. univ. dr. Alexandru IERIMA
Prof. univ. dr. Carmina Liana MUSAT
Conf. univ. dr. Iuliu FULGA
Conf dr. Dana TUTUNARU
Sef lucrari dr. Gica CHEBAC
Sef lucrari dr. Mihaela DEBITA
Sef lucrari dr. Costinela GEORGESCU
Sef lucrari dr. Michaela DOBRE
Sef lucrari drd. Mihai POLINSCHI
Sef lucrari dr. Doina VESA
Sef lucrari dr. Valeriu ARDELEANU
Sef lucrari dr. Magdalena MIULESCU
Sef lucrari dr. Irina APETREI
Sef lucrari dr. Cristian ONISOR
Sef lucrari dr. Sânziana LOVIN
Sef lucrari dr. Olimpia DUMITRIU-BUZIA
Sef lucrari dr. Alina CALIN
Sef lucrari dr. Daniela BURUIANA
Sef lucrari dr. Dan BOTEZATU
Sef lucrari dr. Mariana LUPOAE
Asist. univ. Dr. Bogdan ȘTEFĂNESCU
Asist. univ. drd. Bianca CHESARU
Asist. univ. dr. Ciprian DINU
Asist. dr. Paula CONSTANTINIDE
Asist. univ. dr. Camelia GRIGORE
Asist. univ. dr.. Augustin IERIMA
Asist. univ. dr. Madalina MATEI
Prep. drd. Roxana ȘTEFĂNESCU

**COMITETUL ȘTIINȚIFIC
AL SESIUNII ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI**

**Prof. univ. dr. Aurel NECHITA
Prof. univ. dr. Nicolae BACALBASA
Prof univ dr.Dorel FIRESU
Prof. univ. dr. Alexandru IERIMA
Prof. univ. dr. Carmina Liana MUSAT
Prof. univ. dr. farm. Alexandru CHIRIAC
Conf. univ dr. Dana TUTUNARU
Conf. univ. dr. Iuliu FULGA
Sef lucrari dr. Doina VESA
Sef lucrari dr. Gica CHEBAC
Sef lucrari dr. Mihaela DEBITA
Sef lucrari dr. Costinela GEORGESCU
Sef lucrari dr. Michaela DOBRE
Sef lucrari drd. Mihai POLINSCHI**

**25 MAI 2013
GALAȚI**

**PROGRAMUL
SESIUNII ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI
2013**

SECȚIUNEA I - PRECLINIC	13
CONTRIBUȚIA EXAMENELOR DE LABORATOR ÎN DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL INFECȚIILOR AMIGDALIENE	14
Autor: Baciuc-Cristea Alina	14
Coordonator: Conf.univ.dr. Dana Tutunaru	14
DETERMINAREA HBA₂ ÎN ANEMIA HEMOLITICĂ CRONICĂ	15
Autor: Petrea Lucica Otilia; Zisu Verginica	15
Coordonator: Asist.univ.dr. Gurău Gabriela, SL dr. Florea Calipsia	15
DEFICITUL DE VITAMINA D LA COPIII DIN JUDEȚUL GALAȚI	16
Autor: Zisu Verginica; Petrea Lucica Otilia	16
Coordonator: Asist. Dr. Gurău Gabriela, SL dr. Florea Calipsia	16
OBEZITATEA - PREDISPOZIȚIE GENETICĂ ȘI STIL DE VIAȚĂ	17
Autor: Anna Cazanevscaia	17
Coordonator: SL dr. Michaela Dobre	17
ROLUL ȘI IMPORTANȚA FIERULUI ÎN ORGANISM	18
Autor : Ștefan Mioara	18
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	18
VINUL ȘI SĂNĂTATEA	19
Autor : Urse Diana Adelina	19
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	19
METODĂ SPECTROFOTOMETRICĂ DE DOZARE A IONULUI DE MAGNEZIU	20
Autor: Mădălina-Irina Stuhuleț	20
Coordonator: Lect. univ. dr. ing. Cristina Stoian	20
DATE EPIDEMIOLOGICE CU PRIVIRE LA FIBROZA CHISTICĂ	21
Autor: Pavel Georgiana	21
Coordonator: SL dr. Dobre Michaela, SL dr. Ginel Baciuc	21
STUDIUL COMPATATIV AL ACTIVITĂȚII ANTIMICROBIENE A UNOR EXTRACTE VEGETALE	22
Autori :Cristina-Elena (Ovidenie) Badea, Raluca Jiglău, Daniela Lupu, Mihaila Bianca, Coman Georgiana	22
Coordonatori: As.dr. Gabriela Gurău, Ș.I. dr. Mariana Lupoe	22

STUDIU ASUPRA SUPLIMENTELOR ALIMENTARE –SURSE DE RESVERATROL	23
Autor : Autor: Robert Adrian Ureche	23
Coordonator:Asist.Drd.Farm.Elena Lisa	23
TROMBOCITEMIA ESENȚIALĂ	25
Autor : Padureanu Carmen	25
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	25
STABILITATEA SOLUȚIILOR SARURILOR DE MAGNEZIU ÎN PREZENȚA IONIILOR DE FER SAU A UNUI ANTIBIOTIC	26
Autor : Mălăirău Mihaela Roxana	26
Coordonator : Prof. Univ. Dr. Cârâc Geta	26
EXCESUL DE ANTIBIOTIC	27
Autor : Munteanu Georgiana	27
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	27
DOZAREA FIERULUI SERIC	28
Autor : Vacaru Raluca- Alexandra	28
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	28
DETERMINAREA CANTITĂȚII DE NITRIȚI DIN ALIMENTE	29
Autor : Vasile Diana	29
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	29
DOZAREA ȘI IDENTIFICAREA ANTIBIOTICELOR DIN GRUPA PENICILINEI	30
Autor : Maria Simona	30
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi, Conf. Dr. Dinica Rodica	30
REZISTENȚA ANTIMICROBIANĂ - STRATEGIA COMISIEI EUROPENE PENTRU PREGĂTIREA COMPETIȚIEI MEDICAMENTE INOVATOARE	31
Autor: Gatcan Elena	31
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	31
STUDIUL FIZICO-CHIMIC AL TRANSFORMĂRIILOR PENICILINEI <i>IN VITRO</i> ȘI <i>IN VIVO</i>	32
Autor: Bonta Arfire Valentina	32
Coordonator științific: SL. dr. Furdui Bianca.	32
STUDIUL COLORANȚILOR ORGANICI CU APLICAȚII ÎN MARCAREA BIOLOGICĂ	33
Autor: Lungu Irinel	33
Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela	33
EFECTE ADVERSE LA SUBSTANȚELE DE CONTRAST IONICE SI NON-IONICE UTILIZATE IN RADIOLOGIE SI IMAGISTICA MEDICALA	34
Autor: Munteanu Florentina	34

Coordonator: Costinela Georgescu	34
ANALIZA STABILITĂȚII CEFACLORULUI SI A AMESTECULUI DE CEFACLOR CU UNELE ANTIBIOTICE	35
Autor: Claudia Golomoz	35
Coordonator: Prof. Dr. Geta Cârâc	35
SECȚIUNEA II – CLINIC, MEDICAL ȘI CHIRURGICAL	36
ASPECTE ALE RUJEOLEI IN SPITALUL DE BOLI INFECTIOASE GALATI	37
Autor: Voinea Georgiana	37
Coordonator: SL Dr. Arbune Manuela	37
EVALUAREA TERAPIEI HEPATITELOR CRONICE CU VIRUS B IN SPITALUL DE BOLI INFECTIOASE GALATI	38
Autor: Bivolaru Codruta	38
Coordonator: SL Dr. Arbune Manuela	38
VIAȚA COPILULUI HEMODIALIZAT CRONIC	39
Autor: Boerencu Daniela Florentina	39
Coordonator: Dr. Carmen Laura Budala	39
COMPLICATIILE CANCERULUI DE COLON STANG	40
Autor: Gabriela Sofiniuc	40
Coordonator: Prof. Dr. Dorel Firescu	40
DIVERTICULOZA COLONICA	41
Autor: Lepadatu Diana	41
Coordonator: Prof.dr.Dorel Firescu	41
ROLUL LAPAROSCOPIEI IN SINDROMUL ALGIC DE FOSA ILIACA DREAPTA	42
Autor: Grama Victor – Mădălin	42
Coordonator: Prof. Dr. Dorel Firescu	42
PARTICULARITĂȚILE SINDROMULUI DE APNEE ÎN SOMN LA UN PACIENT NON-OBEZ	43
Autor: Schiopu Oana-Adina	43
Coordonator: Sinziana Lovin, Georgescu Costinela	43
PARASOMNIE ASOCIATA CU SAS	44
Autor: Enachi Andreea Mihaela	44
Coordonator :SL.dr. Lovin Sinziana	44
ENCEFALOPATIA HEPATICA - FACTORI SI PROGNOSTIC IN EVOLUTIE	45
Autor: Ghinea Maria Felicia	45
Coordonator: Dr. Botezatu Dan	45
IMPORTANȚA DIAGNOSTICULUI PRECOCE AL MALFORMAȚIILOR CONGENITALE DE CORD LA COPII	46
Autor: Nedelcu Timofte Diana	46

Coordonator științific: Prof. Dr. Nechita Aurel	46
SCREENINGUL TIROIDITEI AUTOIMUNE ASOCIATE DIABETULUI ZAHARAT	
TIP 1	47
Autor: Zisu Mioara	47
Coordonator: prof. dr. Aurel Nechita; Asist. dr. Gurău Gabriela	47
HIPERTROFIA AMIGDALIANĂ – CAUZA DE APNEE OBSTRUCTIVĂ ÎN SOMN LA COPIL	48
Autori: Ilusca Pop Liliana, Rotarescu Ion	48
Coordonator: Șef de Lucrări dr. Doina Vesa	48
PROFILUL TOXICITĂȚII ACUTE AL CHIMIOTERAPIEI ÎN TRATAMENTUL CANCERULUI MAMAR	49
Autor: Miron Valentina	49
Coordonator: S.L.dr. Laura Rebegea	49
ATITUDINEA TERAPEUTICĂ ÎN GLIOBLASTOMUL MULTIFORM	50
Autori: Oana Jalba, Staicu Ela Diana Roxana	50
Coordonator: SL dr. Rebegea Laura	50
SINDROMUL NEFROTIC PUR LA UN COPIL DE 8 ANI	51
Autor: Rotanescu Ion	51
Coordonator: S.L Dr. Geta Badiu	51
OPȚIUNI TERAPEUTICE ÎN CANCERUL BRONHOPULMONAR AVANSAT LOCO-REGIONAL	52
Autor: Mirică Florentina	52
Coordonator: SL.dr. Laura Rebegea	52
SCLEROZA TUBEROASĂ BOURNEVILLE	53
Autor: Student Rotanescu Ion	53
Coordonator: S.L Dr. Geta Badiu	53
STUDIU PRIVIND IMPORTANȚA RECUPERĂRII ÎN SPONDILITA ANKILOZANTĂ, ÎN STAȚIUNEA "LACU SĂRAT", PE PERIOADA 2011 – 2012	54
Autor : Dragomir Andra	54
Coordonator : Conf.dr .Viorica Lefter	54
RECUPERAREA ȘI PREVENIREA SECHELELOR POST ENTORSA DE GENUNCHI	55
Autor: Baciuc – Cristea Alina	55
Coordonator: Conf.univ.dr .Viorica Lefter	55
STUDII CLINICO-FUNCȚIONALE ȘI METODOLOGIA DE TRATAMENT PENTRU HDL OPERATĂ, ÎN STAȚIUNEA "LACU SĂRAT", PE PERIOADA 2001 – 2006	56
Autor: Ghinea Maria Felicia	56
Coordonator: Conf.univ.dr .Viorica Lefter	56

CHISTUL HIDATIC HEPATIC LA UN ANOLESCENT DE 16 ANI	57
Autor: Ilie Mihai Sorin	57
Coodonator: S.L Dr. Geta Badiu	57
ASPECTE ETIOLOGICE ALE DURERII ABDOMINALE CRONICE DE CAUZĂ ORGANICĂ	58
Autor: Gherghe Nicoleta	58
Coordonator: Asist.univ.dr. Dinu Ciprian	58
STUDIUL DIETOTERAPIEI IN DIABETUL ZAHARAT TIP II COMPLICAT CU NEFROPATIE	59
Autor: Musat Viorica	59
Coordonator: Conf.Dr. Maria Cioroi	59
DATE EPIDEMIOLOGICE PRIVIND PACIENȚII CU DURERE ABDOMINALĂ CRONICĂ DE CAUZĂ ORGANICĂ	60
Autor: Abduraman Denis	60
Coordonator: Asist.univ.dr. Dinu Ciprian	60
ROLUL IMAGISTICII PRIN REZONANȚĂ MAGNETICĂ ÎN DIAGNOSTICUL SCLEROZEI MULTIPLE	61
Autor: Buciuc-Panghe Carmen Rodica	61
Coordonator: SL dr. Ștefănescu Victorița	61
STUDIUL CONTINUTUL DE FITOSTEROLI PREZENȚI IN UNELE PLANTE MEDICINALE UTILIZATE IN TERAPIA UNOR AFECȚIUNI GINECOLOGIC	62
Autor : Mihalache Irina	62
Coordonator: SL. dr. Furdui Bianca	62
SECTIUNEA ȘTIINȚE FARMACEUTICE ȘI MEDICINĂ DENTARĂ	64
PARTICULARITATI HISTO-ANATOMICE DE IDENTIFICARE A UNOR SPECII MEDICINALE APARTINAND GENULUI <i>PLANTAGO</i>	65
Autori : Mihaila Bianca, Coman Adelina Giorgiana	65
Coordonatori: SL Dr. Mariana Lupoae, SL Dr. Bianca Furdui	65
DETERMINAREA VITAMINEI C ȘI A SĂRURILOR MINERALE PREZENȚE ÎN FRUCTELE SPECIEI <i>ROSA CANINA (CYNOSBATI FRUCTUS)</i>	66
Autor: Antohe (Bratescu)Magdalena	66
Coordonatori: Conf.dr Ghe. Zgherea, SL.dr. Lupoae Mariana	66
STUDIUL PREZENȚEI ACIDULUI FOLIC ÎN DIFERITE SORTIMENTE DE CEREALE	67
Autor: Latu Lorena Corina	67
Coordonator științific: SL dr. Furdui Bianca	67
STUDIUL FITOCHIMIC AL PRODUSULUI VEGETAL <i>HYPERICI HERBA</i>	68

Autor: Stamate Simona Alina	68
Coordonatori: SL dr. Lupoae Mariana, SL dr. Furdui Bianca	68
EXTRACȚIA ȘI IDENTIFICAREA UNOR IZOFLAVONOIDE CU ACȚIUNE HORMONALĂ DIN VEGETALE	69
Autor : Cazanevscaia Anna	69
Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela.	69
TERPENOIDE DIN ULEIURI ESENȚIALE. APLICAȚII ÎN OBTINEREA PARFUMURILOR	70
Autor: Ciobanu Varlan Aurelia	70
Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela	70
DERIVAȚI CU NUCLEU DE IMIDAZOL, INHIBITORI AI POMPEI DE PROTONI	71
Autor: Bujor Monica	71
Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela	71
COMPUȘI DIN CLASA AMINELOR CU PROPRIETĂȚI BIOLOGIC ACTIVE	72
Autor: Oancea Raluca	72
Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela	72
DETERMINAREA ACTIVITĂȚII ANTIOXIDANTE A COMPUȘILOR ORGANICI BIOACTIVI PREZENȚI ÎN UNELE SPECII DIN GENUL <i>PINUS</i>	73
Autori: Ovidenie Cristina, Tîrîlă Daniela	73
Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL dr. Lupoae Mariana	73
COMUNICAREA PACIENT- FARMACIST ÎN JUDEȚUL GALAȚI	74
Autor:Nechita Manuela Andreea	74
Coordonator SL Dr. Buzia Olimpia	74
ULEI ESENTIAL DE LAVANDA	75
Autor :Mafteiu (Moscaliuc) Cornelia	75
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	75
STUDIUL CALCIULUI ȘI MAGNEZIULUI DIN CITRICE	76
Autor : Săvan Săndica	76
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	76
ACID HIALURONIC-PREZENT ȘI VIITOR	77
Autor: Florina Gogota	77
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	77
COMPUSI ACTIVI BIOLOGIC DIN <i>GALANTHUS NIVALIS</i>, INHIBITORI DE ACETILCOLINESTERAZA	78
Autori: Tîrîlă Daniela, Ovidenie Cristina	78
Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL.dr. Lupoae Mariana	78
OBTINEREA UNEI FORME FARMACEUTICE PE BAZA EXTRACTULUI APOS DE LEMN DULCE	79

Autor: Cristina Victoria Grigoras	79
Coordonator: Prof. Univ. Dr. Geta Cârâc	79
MATRICARIA CHAMOMILLA	80
Autor : Miron Georgiana	80
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi	80
STUDIUL PRINCIPIILOR ACTIVE DIN SEMINȚELE SPECIEI AESCULUS HIPPOCASTANUM L.	81
Autor : Vrînceanu (Buleandră) Nela	81
Coordonatori științifici: ȘL dr. Furdui Bianca, ȘL dr. Lupoai Mariana.	81
CARACTERIZAREA COMPUȘILOR BIOACTIVI CU STRUCTURĂ POLIFENOLICĂ DIN EXTRACTE DE SAMBUCUS NIGRA	82
Autor: Cristache Grecu Mariana	82
Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL.dr. Lupoai Mariana	82
CEREALE GERMINATE – SURSE DE VITAMINE DIN COMPLEXUL B	83
Autor: Pruteanu Andreea	83
Coordonator Științific: SL dr. Furdui Bianca	83
UTILIZARILE MEDICALE ALE CANABISULUI	83
Autor: Ciprian Marus	83
Coordonator: SL dr. Robu Silvia	83
METODE DE SINTEZĂ, IDENTIFICARE ȘI DOZARE ALE PARACETAMOLULUI	84
Autor: Angelescu Vasile Alina	84
Coordonator științific: SL dr. Furdui Bianca	84
EVALUAREA POTENȚIALULUI ANTIOXIDANT AL UNOR EXTRACTE OBTINUTE DIN INFLORESCENȚELE DE LAVANDA	85
Autor: Grozavu Tiberiu	85
Coordonator: Dr. Farm. Robu Silvia	85
CALITATEA SI AUTENTICITATEA PULBERII DE ALOE VERA	86
Autor: Ispășoiu Andra-Daniela	86
Coordonator Prof. Univ. Dr. Cârâc Geta	86
ACTIVITATEA ANTIBACTERIANĂ A ULEIULUI ESENȚIAL DE CORIANDRU OBTINUT PRIN MICROÎNCAPSULARE	87
Autor: Morariu - Dubău Andreea	87
Coordonator: Prof. dr. chim. Ștefan Dima	87
FAȚETE CERAMICE – DE LA CONVENȚIONAL LA MODERN	88
Autor: Gabriel Valeriu Popa	88
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu	88
PRINCIPIUL FIZIONOMIC ÎN PROTEZAREA FIXĂ	89
Autori: Neagu Lidia, Necula Isabela Lorelei, Oprea Alexandra	89

Coordonator: S.I. dr. Razvan Leata	89
IGIENA LUCRĂRILOR DENTARE FIXE	90
Autori: Calciu Ciprian, Prodan Georgiana, Croitoru (Pulbere) Andreea	90
Coordonator: Sef lucrari, dr. Razvan Leata	90
MIJLOACE DE RETENȚIE ALE PROTEZELOR PARȚIALE MOBILE DIN TRECUT PÂNĂ ÎN PREZENT	91
Autori : Dimofte Alina Ramona, Gurau Fanel Sorin, Iftodi Cristina, Onea Roxana Madalina	91
Coordonator: Sef lucrari, dr. Razvan Leata	91
ASPECTE PRIVIND DINAMICA ARTICULAȚIEI TEMPORO MANDIBULARE	92
Autor: Placinta Mihaela Alexandrina, Tinjala Gabriela-Silvia, Tecuta Ionela-Ana	92
Coordonator: SL Dr. Razvan Leata	92
PROTEZE ACRILICE VS PROTEZE TOTALE FLEXIBILE	93
Autor: Cotelea Zinaida	93
Coordonator: S.L.Dr Leata Razvan	93
STUDIU CLINIC PRIVIND ANESTEZIA MOLARULUI 1 INFERIOR - EȘECURI ȘI TEHNICI ALTERNATIVE	94
Autor: Bogdan Florin Nour	94
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu	94
TRATAMENTUL PROTOTETIC ÎN VEDEREA PROTEZĂRII EDENTAȚIEI TOTALE	95
Autor :Dan Negraia	95
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu	95
RESUSCITAREA CARDIO-RESPIRATORIE ÎN CABINETUL DE MEDICINĂ DENTARĂ	95
Autori: Dolea Gicuta, Bujor Valentina	95
Coordonator: SL Dr. Pavel Liliana	95
DETERMINAREA FACTORILOR DE RISC DE LA NIVELUL FLUIDULUI BUCAL	96
Autori : Dragu (Popa) Gabriela, Popa Gabriel Valeriu	96
Coordonator: Asist. dr.Gabriela Gurau	96
BENEFICIILE APELOR DE GURA SI A DENTRIFICELOR ASUPRA CAVITATII BUCALE LA FUMATORI	97
Autor : Porumb Geanina	97
Coordonator științific: ȘL dr.farm.Buzia Olimpia	97
ZÂMBETUL, ÎNTRE ARTĂ ȘI ȘTIINȚĂ	98
Autori :Popa Gabriel Valeriu, Negraia Dan	98
Coordonator: S.L dr. Mariana Ilie	98

SECȚIUNEA I - PRECLINIC

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE:

Conf.univ.dr. Dana TUTUNARU

Membrii:

Sef lucrari dr. Michaela DOBRE

Sef lucrari dr. Irina APETREI

Sef lucrari dr. Carina VOINESCU

Secretar

Asist. dr. Bianca CHESARU

CONTRIBUȚIA EXAMENELOR DE LABORATOR ÎN DIAGNOSTICUL ȘI TRATAMENTUL INFECȚIILOR AMIGDALIENE

Autor: Baciuc-Cristea Alina

Coordonator: Conf.univ.dr. Dana Tutunaru

Motivația studiului: În lucrarea de față ne-am propus o abordare statistică a pacienților cu infecții amigdalene prin analizele de laborator efectuate, ce pot releva importanța analizelor paraclinice precum și contribuția lor în stabilirea unui tratament eficient, în vederea eliminării pe cât posibil a tratamentului operator precum și în evitarea apariției complicațiilor la distanță.

Material și metodă: În vederea realizării studiului statistic am analizat foile de observație ale pacienților internați în secția ORL a Spitalului clinic județean "Sfântul Apostol Andrei" Galați, în perioada 1 ianuarie 2011 – 31 decembrie 2011.

De asemenea, am consultat literatura de specialitate pentru a realiza clasificarea și selectarea diverselor forme de infecții amigdalene precum și formele de tratament aplicate.

Rezultate:

- la grupurile de pacienți cu vârsta cuprinsă între 5-10 ani și 10-20 ani se constată că cea mai mare frecvență a infecțiilor amigdalene o are adenoidita acută;
- la grupul de pacienți cu vârsta cuprinsă între 20-30 ani, unde s-a înregistrat cel mai mare număr de infecții amigdalene, am constatat că cea mai mare frecvență a infecțiilor o are amigdalita acută flegmonoasă;
- există o importantă creștere a neutrofiliei în amigdalitele acute flegmonoase;
- în cele mai multe cazuri de infecții amigdalene, la care s-au înregistrat creșteri ale neutrofilelor și valorile VSH-ului au fost crescute și foarte crescute, ceea ce indică o cronicizare a infecțiilor amigdalene;
- investigațiile paraclinice sunt orientate în funcție de aspectul amigdalelor și de simptomele descrise de către bolnav ; cel mai

adesea se realizeaza culturi bacteriologice pentru a identifica germenele.

Concluzii:

- hemoleucograma evocă anumite grade de anemie, determinate de acțiunea infecției asupra procesului de hematopoieză;
- variațiile în formula leucocitară sunt indicii însemnate cu privire la evoluția procesului infecțios;
- cultura si antibiograma sunt utile in confirmarea diagnosticului si in administrarea tratamentului;
- pacienții cu angină streptococică necesită tratament antibiotic în doze și de durată optimă pentru eradicarea infecției și prevenirea totodată a complicațiilor supurative și a recurenței.

DETERMINAREA HBA₂ ÎN ANEMIA HEMOLITICĂ CRONICĂ

Autor: Petrea Lucica Otilia; Zisu Verginica

Coordonator: Asist.univ.dr. Gurău Gabriela, SL dr. Florea Calipsia

Motivația studiului: Literatura de specialitate recunoaște mai mult de 300 de mutații genetice ce pot apărea în molecula de hemoglobină; unele dintre ele care amenință sănătatea în special în stările heterozigote. Obiectivul studiului a vizat efectuarea hemoglobinei A2 la un lot de pacienții din județul Galați.

Material și metodă: Lotul populațional a fost reprezentat de 47 de cazuri dintre care 29 de sex masculin și 18 de sex feminin cu vârsta cuprinsă (47 băieți și 37 fete) cu vârsta cuprinsă între 6 luni-35 de ani. Determinarea hemoglobinei A2 s-a efectuat prin cromatografie cu separare pe coloane de rășini schimbătoare de ioni.

Rezultate: Din totalul cazurilor incluse în studiu Hb A2 crescută a fost înregistrată la un număr de 9 cazuri (3 fete și 6 băieți), în timp ce la 3 cazuri Hb A2 a fost scăzută, iar la 35 de cazuri ce au reprezentat un procent de 74,46% Hb A2 a fost normală.

Concluzii:

Majoritatea variantelor Hb accidental descoperite sunt de interes clinic minim. Invers, cele găsite în cursul unei tulburări hematologice

aduce frecvent răspunsul etiologic pentru boala. Prezentări clinice adesea neobișnuite poate fi explicate prin interacțiunea mai multor anomalii de Hb și identificarea acestora ar putea necesita investigații suplimentare.

DEFICITUL DE VITAMINA D LA COPIII DIN JUDEȚUL GALAȚI

Autor: Zisu Verginica; Petrea Lucica Otilia

Coordonator: Asist. Dr. Gurău Gabriela, SL dr. Florea Calioptia

Motivația studiului: Importanța diagnosticării deficienței de vitamina D rezultă din prevalența ridicată, la acest grup populațional, precum și din complicațiile pe care le poate determina. Scopul acestui studiu a constat în determinarea concentrației serice a vitaminei D la un lot de copii din județul Galați.

Material și metodă: Lotul populațional a fost reprezentat din 84 de copii (47 băieți și 37 fete) cu vârsta cuprinsă între 6 luni-18 ani. S-a efectuat 25-OH vitamina D prin metoda ELISA.

Rezultate: Deficiența de vitamina D (< 10 ng/ml) a fost găsită în 7 cazuri (8,33%); insuficiență (10-30 ng/ml) în 14 cazuri (16,66%), iar nivel toxic (> 100 ng/ml) în 8 cazuri (9,52%). Restul, de 55 copii au prezentat un nivel seric optim al vitaminei (30-100 ng/ml). Deficiența a fost mare la sexul masculin și la grupul de vârstă 0-5 ani.

Concluzii:

Prevalența deficienței de vitamina D la copii din județul Galați cuprinși în lotul de studiu, a fost comparabilă cu datele prezentate în literatura de specialitate.

Determinarea concentrației serice a 25-OH vitaminei D poate constitui o modalitate eficientă pentru diagnosticarea deficienței/hipervitaminozei și pentru monitorizarea terapiei de substituție cu vitamina D.

OBEZITATEA - PREDISPOZIȚIE GENETICĂ ȘI STIL DE VIAȚĂ

Autor: Anna Cazanevscaia

Coordonator: SL dr. Michaela Dobre

Motivația studiului: Lipsa de timp, oboseala, stresul, sedentarismul și alimentația nesanătoasă sunt doar câteva cauze care ne distrug sănătatea. Una dintre cele mai importante probleme de sănătate publică în întreaga lume din secolul XXI a devenit obezitatea. Conform studiilor efectuate, obezitatea are și o importantă componentă genetică.

Material și metodă: Studiul efectuat este de tip retrospectiv, fiind realizat pe baza informațiilor selectate din literatura de specialitate.

Rezultate: Numeroase studii populaționale și familiale, genetice și moleculare au demonstrat fără echivoc faptul că unele persoane sunt mai susceptibile decât altele în a deveni supraponderale sau obeze. Încă 1962, Neel a formulat ipoteza *genotipului econom*, potrivit căreia genele *economizatoare* de energie au fost selectate adaptativ pentru ca strămoșii noștri să supraviețuiască și să se reproducă în perioadele de foamete. Sporirea resurselor de alimente, alimentația *fast-food* și alte modificări ale stilului de viață i-au făcut însă pe urmașii lor să fie mai puțin adaptați și mai vulnerabili la obezitate. Primele gene cunoscute ca fiind implicate în obezitate au fost cele codificatoare pentru leptină și *receptorul acesteia*, ulterior fiind identificate alte nouă gene ce produc, prin mutații, obezitate simplă monogenică sau unele forme de obezitate sindromică, pleiotropă.

Concluzii: “Un obicei este molipsitor ca o otrăvire a sângelui; începe ușurel într-un punct apoi cuprinde repede trupul întreg.” (Fr. W.Forster) Obiceiul de a mânca bine pare la prima vedere o problemă individuală, însă se dovedește a fi una mult mai serioasă și contagioasă. Cunoașterea predispoziției genetice constituie un motiv suplimentar de ajustare a stilului de viață personal în vederea prevenirii obezității.

ROLUL ȘI IMPORTANȚA FIERULUI ÎN ORGANISM

Autor : Ștefan Mioara

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Ferul este, ca element chimic din natură, indispensabil proceselor biologice umane. Sub formă de microparticule, urme de element, el intră în combinații chimice bivalente, Fe^{2+} și trivalente, Fe^{3+} . Devine parte componentă a enzimelor, hemoglobinei și mioglobinei.

Metabolismul uman al ferului în organism, constă din 3 faze: asimilare (resorbție, încorporare), distribuie și eliminare (excreție). Fiindcă doar $5 \div 10\%$ din ferul ce ajunge prin hrană în intestine, poate fi resorbit, la un necesar zilnic de peste 2 mg, trebuie pentru recuperarea sa, ca alimentele să conțină peste 20 mg fer. Ferul participă esențial la preluarea și asimilarea oxigenului, la anumite funcțiuni specifice celulare și în general, la întregul metabolism uman. Corpul unui om conține, în general, cam $4 \div 5$ g (grame) de fer. Acesta se găsește, activ, în enzime și fermenți dar și în hemoglobină (pigmentul celulelor roșii) și mioglobină. Ca rezervă de fer este depozitat în ficat și în celulele macrofage ale sistemului histiocitar-reticular, sub formă de feritină și hemosidorină. Necesarul de fer (activ) zilnic este de aprox. 0,5 - 1,5 mg (miligrame) la copii mici, și de la 2 până la 5 mg la adulți.

Concluzii: Este un element de esență majoră pentru organismul uman. Depozitarea ferului se face cu ajutorul moleculei numite feritina, în care compusul dominant este fosfatul de Fe. Rolul cel mai important al ferului în organismul uman este legarea și transportul oxigenului atmosferic.

VINUL ȘI SĂNĂTATEA

Autor : Urse Diana Adelina
Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivația studiului. Vinul este considerat un aliment valoros în industria alimentară și totodată și un remediu medicinal important în industria farmaceutică. Are numeroase calități terapeutice și anume combate bolile cardiovasculare în proporție de până la 30%, combate hipertensiunea și previne unele forme de cancer. Vinul roșu facilitează transportul elementelor nutritive de-a lungul peretelui intestinal, e un bun remediu împotriva diabetului, anorexiei, a aterosclerozei, a afecțiunilor pulmonare, virale sau oftalmologice, dar consumat moderat. Diminuează riscul de cancer prin prezența resveratrolului, care are capacitatea de a inhiba acțiunea extrogenilor în exces.

Material și metodă: S-au folosit două tipuri de vin (roșu și alb), substanțe și reactivi adecvați, pH-metru. S-a aplicat metoda electrochimică pentru măsurarea pH și E_h , și analiza volumetrică pentru determinarea acidității și oxidabilității.

Rezultate: Rezultatele sunt prezentate sub formă grafică. Cercetările realizate pe vinul roșu cât și pe cel alb au arătat valori diferite de la o lună la alta odată cu trecerea timpului având loc o creștere semnificativă a acidității vinului, o descreștere a pH-ului și o creștere ușoară a potențialului redox.

Concluzii. În urma cercetărilor realizate pe parcursul a catorva luni atât pe vinul roșu cât și cel alb s-au obținut valori care arată că vinul este un sistem complex în care au loc modificări semnificative, în timp.

METODĂ SPECTROFOTOMETRICĂ DE DOZARE A IONULUI DE MAGNEZIU

Autor: Mădălina-Irina Stuhuleț

Coordonator: Lect. univ. dr. ing. Cristina Stoian

Motivația studiului: În lucrare s-a stabilit o metodă de dozare spectrofotometrică a ionului de magneziu, un oligoelement cu roluri fiziologice esențiale. Metoda este mult mai precisă decât metoda volumetrică și corectează metoda spectrofotometrică din literatură; are și avantajul că permite dozarea formei chelate, nu doar ionice.

Material și metodă: Ca reactiv pentru dozarea ionului s-a folosit Negrul Eriocrom T, ligand polidentat cu care magneziul poate forma combinații chelate. Ca metodă de analiză s-a utilizat spectrofotocolorimetria, folosindu-se spectrofotometrele SECOMAM S.250 și Rayleigh 1800 (cuplat la calculator). Pentru determinarea preciziei metodei, rezultatele obținute au fost comparate cu cele obținute prin volumetrie complexonometrică (cu EDTA) și metoda spectrofotometrică Știrban-Frecuș, pe un extract alcoolic de clorofilă din salată (*Lactuca sativa*).

Rezultate: Încercările de a trasa o dreaptă de etalonare, conform metodei spectrofotometrice indicate în literatură, au condus la concluzia că metoda era incorectă; ionul de magneziu poate forma, în mediu apos, mai multe combinații cu Negru Eriocrom T. S-au pus în evidență trei astfel de combinații, de culori și compoziții diferite, determinându-se compusul cu stabilitate maximă. Pe baza acestor concluzii, s-a determinat conținutul de magneziu din extractul clorofilian obținut din frunzele de salată (*Lactuca sativa*); s-a constatat că rezultatele sunt în bună concordanță cu datele obținute prin alte metode. Aceasta a permis elaborarea unei metode de dozare a ionului de magneziu.

Concluzii: Pentru dozarea ionului de magneziu, proba (adusă la pH = 10,6 cu soluție tampon amoniacală) se tratează cu soluție metanolică de Negru Eriocrom T și se menține timp de o oră pe baie de apă, la 60°C (formându-se un compus chelat stabil). Soluția se colorimetrează la lungimea de undă $\lambda = 560$ nm. Concentrația probei se determină prin comparare cu o scară etalon de concentrație.

DATE EPIDEMIOLOGICE CU PRIVIRE LA FIBROZA CHISTICĂ

Autor: Pavel Georgiana

Coordonator: SL dr. Dobre Michaela, SL dr. Ginel Baci

Motivația studiului: Fibroza chistică este o boală genetică multisistemică, fiind cauzată de mutația genei CFTR, care codifică pentru un canal de clor AMP_c-dependent. Gena responsabilă se găsește pe brațul lung al cromozomului 7 (7q31) iar mutația conduce la perturbarea tranzitului transmembranar al ionilor de clor. Este o boală cu transmitere autosomal-recesivă.

Material și metodă: Este un studiu retrospectiv, care are ca suport baza de date aparținând Asociației Naționale de Fibroza Chistică din România.

Rezultate: Fibroza chistică are o incidență cuprinsă între 1/2000 și 1/2500 nou-născuții vii în majoritatea țărilor. În România, incidența bolii variază în jurul valorii de 1/337 nou-născuții. Dintr-un lot de 352 de persoane cu fibroza chistică, o incidență mai crescută s-a înregistrat la sexul masculin 55% (193) comparativ cu sexul feminin 45% (159). În privința mortalității, aceasta a fost mai crescută la sexul feminin 53% (16) vs sexul masculin 47% (14). Mutația cea mai frecventă găsită la pacienții este $\Delta F508$ fiind pe aproximativ 66% din cromozomi, iar cele mai frecvente complicații sunt reprezentate de infecțiile cu *Pseudomonas aeruginosa* 80%.

Concluzii: Asociația Națională de Fibroză Chistică are drept scop, urmărirea pacienților pentru creșterea ratei de viață (persoanele cu fibroza chistică trăiesc în medie 40 de ani, aceasta fiind mai ridicată la bărbați). De asemenea, baza de date creată este utilă schimbului de experiență între specialiști și, totodată, informării altor persoanelor interesate (parinți și pacienți.)

STUDIUL COMPATATIV AL ACTIVITĂȚII ANTIMICROBIENE A UNOR EXTRACTE VEGETALE

Autori :Cristina-Elena (Ovidenie) Badea, Raluca Jiglău, Daniela Lupu, Mihaila Bianca, Coman Georgiana
Coordonatori: As.dr. Gabriela Gurău, Ș.l. dr. Mariana Lupoae

Motivația studiului: *Ocimum basilicum* și *Thymus serpyllum* sunt specii aparținând familiei *Lamiaceae* și sunt recunoscute ca plante medicinale și aromatice cu certă acțiune farmacologică. *Pinus sylvestris* este o specie lemnoasă, de conifere, aparținând genului *Pinus* din familia *Pinaceae*. Uleiurile volatile și polifenolii din compoziția chimică explică acțiunea antiseptică, una dintre principalele acțiuni farmacologice ale extractelor vegetale obținute din cele trei specii. Scopul studiului a fost de a determina nivelul de sensibilitate al germenilor *in vitro* față de extractele vegetale testate.

Material și metodă: S-au folosit extracte alcoolice 70° obținute în laborator din planta uscată și pulverizată, respectiv din mugurii de pin uscați și pulverizați, precum și extracte hidroalcoolice din industria farmaceutică. Tulpinile microbiene alese au fost tulpini pure, standard de *Staphylococcus aureus*, *Echerichia coli*, *Enterococcus casselifavus*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Enterobacter hormachei* și tulpini de fungi recoltate de la pacienți: *Candida sp.* și *Aspergillus sp.*

Mediile de cultură folosite au fost Muller-Hinton și geloză-sânge. S-a folosit tehnica antibiogramei difuzimetrice Kirby-Bauer. Tehnica s-a efectuat cu 50μl extract hidroalcoolic cu care au fost imbibate discuri sterile de hârtie de filtru cu diametrul de 6mm Ca antibiotic de referință a fost aleasă Gentamicina iar ca antifungic, Nistatinul. Apariția unei zone de inhibiție a dezvoltării coloniilor microbiene în jurul unei rondele de hârtie de filtru impregnată cu extractul vegetal testat semnifică existența activității antimicrobiene.

Rezultate: Activitatea antimicrobiană a fost prezentă la extractul de busuioc pe *Staphylococcus aureus*, *Echerichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa*, *Enterobacter hormachei* și pe *Candida*, la cimbru pe *Staphylococcus aureus*, *Echerichia coli*, *Pseudomonas aeruginosa* iar la cel de pin pe *Staphylococcus aureus*, *Echerichia coli* și pe *Candida*.

Activitatea a fost diferită față de Gentamicina, cu activitate inhibitorie mare pe bacteriile testate, iar extractele de busuioc și pin au avut activitate antifungică pe *Candida* ușor apropiată de cea a Nistatinei.

Concluzii: Extractele alcoolice obținute în laborator au avut o activitate antimicrobiană mai bună decât cele din industria farmaceutică. S-a constatat că extractul alcoolic de *Ocimum basilicum* obținut în laboratorul nostru a avut activitatea antimicrobiană cea mai bună. Rezultatele obținute în urma activității experimentale de determinare a activității antimicrobiene și antifungice demonstrează acțiunea antiseptică a extractelor vegetale obținute din cele 3 specii asupra unor germeni implicați într-o serie de afecțiuni cu etiologie infecțioasă.

STUDIUL ASUPRA SUPLIMENTELOR ALIMENTARE – SURSE DE RESVERATROL

Autor : Autor: Robert Adrian Ureche
Coordonator: Asist. Drd. Farm. Elena Lisa

Motivația studiului: Suplimentele alimentare sunt definite ca: „produsele alimentare al căror scop este să completeze dieta normală și care sunt surse concentrate de nutrienți sau alte substanțe cu efect nutrițional ori fiziologic, separat sau în combinație, comercializate sub forma de doză, cum ar fi: capsule, pastile, tablete, pilule și alte forme similare, pachete de pulbere, fiole cu lichid, sticle cu picurător și alte forme asemănătoare de preparate lichide sau pulberi destinate consumului în cantități mici, măsurabile”. Un număr tot mai mare de persoane interesate în menținerea și ameliorarea sănătății folosesc suplimente nutritive în acest scop. Studii recente estimează că în țările dezvoltate economic peste 30% din populație folosesc zilnic diverse forme de suplimente alimentare, însă fără a beneficia de o bază științifică.

Material și metodă: Această lucrare prezintă un cumul de informații adunate din literatura de specialitate cu privire la resveratrol.

Rezultate: Resveratrolul este un polifenol din grupul fitoalexinelor - substanțe secretate de plante pentru apărarea împotriva agenților patogeni. Resveratrolul este unul dintre cei mai eficienți antioxidanți naturali, fiind de 4-5 ori mai puternic decât beta-carotenul, de 50 de ori mai puternic decât Vitamina E și de 20 de ori mai puternic decât Vitamina C. Resveratrolul poate fi găsit în concentrații mai mari în vinul roșu, sub formă de resveratrol și în planta *Polygonum cuspidatum* sub formă de trans-resveratrol. Fiecare din cele două forme acționează pe căi sinergice în combaterea radicalilor liberi, trans-resveratrolul acoperind însă o paletă mai largă. Dar, combinând cele două forme împreună cu polifenoli, vor acoperi un spectru antioxidant mult mai larg decât fiecare în parte.

Numeroase studii indică și o activitate antitumorală, în unele cazuri încetinind cu până la 50% multiplicarea celulelor cancerigene concomitent cu stimularea diviziunii celulelor sănătoase în zona tumorală. Resveratrolul poate încetini angiogeneza cu peste 60%. Prin efectul antioxidant, resveratrolul are astfel și un puternic efect antiinflamator și antialergic. Resveratrolul colectează și îndepărtează din organism radicalii liberi. Radicalii liberi sunt considerați ca fiind principala cauză a numeroase afecțiuni nu atât prin acțiunea lor inflamatoare cât și prin afectarea sistemului imunitar. Tot radicalii liberi au o contribuție majoră în accelerarea procesului de îmbătrânire. Resveratrolul normalizează de asemenea nivelul de lichide din sânge cu efect hipotensiv, prin eliminarea radicalilor liberi și stimularea sistemului imunitar. Resveratrolul poate să scadă nivelul colesterolului cu densitate mică și crește nivelul colesterolului cu densitate mare. Ajută de asemenea la fluidizarea sângelui și ajută la buna funcționare a trombocitelor. Printre alte beneficii ale administrării resveratrolului se mai numără: îmbunătățirea capacității de memorie, reducerea nivelului de zahăr în sânge (glicemia), reducerea colesterolului. Resveratrolul scade riscul de boli cardiovasculare cu 30%-50.

Concluzii: Suplimentele alimentare cu resveratrol reprezintă o modalitate actuală de a asigura aportul de antioxidanți, cu toate că nutriționiștii susțin că alimentația rămâne cea mai bună soluție pentru prevenirea îmbătrânirii celulare și prelungirea duratei de viață.

TROMBOCITEMIA ESENȚIALĂ

Autor : Padureanu Carmen

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Sindroamele mieloproliferative cronice sunt caracterizate prin dereglări neoplazice ale celulelor stem hematopoetice. Aceste tulburări se datorează unei expansiuni clonale ale celulelor stem hematopoetice, determinând un grup de tulburări care include patru entități: trombocitemia esențială, policitemia vera, leucemia mieloidă cronică și osteomielofibroza.

Thrombocitemia esențială este caracterizată de o creștere a numărului de plachete peste limita normală care este considerată de majoritatea laboratoarelor a fi între 150000 și 450000/ μ l. În general, creșterea numărului plachetelor, vârsta înaintată și factorii de risc adiționali cum ar fi hipercolesterolemia și/sau diabetul zaharat care determină alterări vasculare sunt asociate cu un risc crescut de complicații tromboembolice. Trombocitemia esențială este considerată o boală a vârstei mijlocii, cu instalare în decadele 5 și 6 ale vieții și preponderență ușor crescută la femei. De asemenea, boala este frecvent diagnosticată la pacienți asimptomatici, adulți tineri și chiar copii (aproximativ 10 – 25% dintre pacienții cu trombocitemie esențială sunt adulți cu vârsta sub 40 de ani). Este de remarcat faptul că, dintre pacienții asimptomatici, aproximativ 7% pe an vor deveni simptomatici. Incidența bolii în populația generală este de 2,5 cazuri/100000 persoane/an.

Concluzii: Este recomandată diagnosticarea MPD-TE conform criteriilor ECP sau WHO. De asemenea, este importanta efectuarea biopsiei în centre specializate înainte de începerea oricărui tratament.

STABILITATEA SOLUȚIILOR SARURILOR DE MAGNEZIU ÎN PREZENȚA IONILOR DE FER SAU A UNUI ANTIBIOTIC

Autor : Mălăirău Mihaela Roxana

Coordonator : Prof. Univ. Dr. Cârâc Geta

Motivația studiului. Datorită utilizării diferitelor săruri de magneziu în terapia medicamentoasă, studiul experimental propune urmărirea stabilității unor soluții apoase a acestora, pe perioade de timp stabilite, în prezența ionilor de fer sau a unui antibiotic, prin evaluarea unor parametrilor chimici (pH și conductivitate) și dozarea ionilor de magneziu.

Materiale și metoda. S-au utilizat sărurile de orotat de magneziu și Mg-B6. S-au folosit drept probe, aceste soluții apoase în combinație cu ioni de fer și un antibiotic (tetraciclină): orotat de magneziu cu fer (proba 1), orotat de magneziu cu tetraciclină (proba 2), respectiv Mg-B6 cu fer (proba 3) și Mg-B6 cu tetraciclină (proba 4). Determinările de pH (electrod mixt) și conductibilitate la soluțiile studiate s-au efectuat folosind echipamentul Consort C862. S-a realizat dozarea ionilor de magneziu, folosind o metodă chimică, metoda complexonometrică (FRX).

Rezultate. Determinarea pH-ului și a conductibilității soluțiilor apoase s-a realizat la intervale diferite, la momentul preparării (inițial), după 24 h, după 72 h, precum și la 30 zile, de la prepararea celor 4 soluții apoase, prin păstrarea acestora la temperatura mediului.

Soluțiile au prezentat un pH acid între 2,25 și 4,42. S-a observat o creștere ușoară a pH-ului soluțiilor după 24 h și o scădere ușoară a acestora după 72 h. După 30 zile s-a observat o creștere ușoară, cu excepția soluției cu numărul 4, al cărui pH a crescut cu aproximativ o unitate.

La măsurarea conductibilității, s-a observat o creștere ușoară a valorilor în timp pentru toate soluțiile, ceea ce indică disponibilitate în timp pentru disocierea compusilor. Ioni de fer și tetraciclină nu influențează major stabilitatea soluțiilor. Aportul de ioni de Mg este considerabil mai mare în sulfatul de magneziu (3,65 % Mg^{2+}) față

de orotatul de magneziu ($4,87 \% \text{Mg}^{2+}$), dar comparativ cu nucile analizate ($19 \% \text{Mg}^{2+}$), conținutul este de 2 ori mai mic, acestea putând fi considerate o alternativă bună de supliment nutritiv în ioni de magneziu.

Concluzii. Stabilitatea bună pentru soluțiile sarurilor de magneziu, cu tendința în timp a soluțiilor apoase spre un pH mai acid. Creșterea conductibilității este explicată prin disocierea sarurilor de magneziu în timp.

EXCESUL DE ANTIBIOTIC

Autor : Munteanu Georgiana

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Tot mai des sunt intalnite cazuri datorate ignorantei si lipsei de educatie, in care oamenii suporta consecintele nerespectarii modului de administrare al medicamentelor

Consumul excesiv de antibiotice are consecinte foarte grave asupra posibilitatilor noastre de a lupta cu germenii. Anual, circa 400.000 de europeni fac infectii cu bacterii antibiotic-rezistente, iar 25.000 mor datorita epuizarii tuturor resurselor terapeutice. La capitolul educatie medicala Romania sta prost, conform Euro barometrului 2010 despre rezistenta la antibiotic: 51% dintre romani luasera antibiotice in ultimele 12 luni (fata de 40% media europeana).

Romania a fost singura tara in care mai putin de 80% dintre cei interviuati luasera antibiotice la indicatia medicului (fata de 98-99% in Finlanda, Cehia, Germania, Suedia, Luxemburg)

40% dintre Romania au luat antibiotice pentru raceala.

Concluzi: Pentru a asigura un viitor în care tratamentul cu antibiotice să nu fie nefolositor și pentru a păstra antibioticele drept unele dintre medicamentele cele mai eficiente în combaterea bolilor, atât pentru oameni, cât și pentru animale, primul pas ar fi reducerea consumului unor astfel de substanțe.

DOZAREA FIERULUI SERIC

Autor : Vacaru Raluca- Alexandra

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Ferul este un oligoelement esențial, prezent în toate celulele. Organismul adultului conține 4-5g fer, din care aproximativ 3g intră în constituția hemoglobinei din eritrocite. În cantități mai mici intră în structura mioglobinei din mușchi și a unor enzime și coenzime implicate în procese de oxidoreducere catalaza, citocromii, peroxidazele.

Un procent de 25-30% din ferul total din organism reprezintă "forma de rezervă" depozitată în ficat, splină și măduva osoasă. Formele de rezervă sunt proteinele cu fier: **feritina** (solubilă în apă) și **siderofilina** (insolubilă). Transportul ferului în organism este asigurat tot de o proteină numită transferina care leagă doi atomi de fer pe moleculă de proteină.

Scopul determinării ferului seric

- diagnosticul diferențial al anemiilor (microcitară și/sau hipercromă);
- evaluarea anemiilor feriprive, talasemiei, anemiilor sideroblastice;
- diagnosticul încărcării cu fer și hemocromatozei;
- diagnosticul intoxicației cu fer – simptome: vărsături, diaree, melenă, șoc, dispnee, letargie, comă.

Concluzii

Sideremia este mai mare la nou-născut (120-240 $\mu\text{gFe/dl}$ ser).

Pot apare variații diurne cu valori mai mari dimineața.

Necesarul de fer este mai mare în perioada de creștere, sarcină, lactație – deoarece crește sinteza hemoglobinei.

DETERMINAREA CANTITĂȚII DE NITRIȚI DIN ALIMENTE

Autor : Vasile Diana

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Nitritul de sodiu, cunoscut sub denumirea de E250, este folosit ca aditiv alimentar. Companiile din industria alimentară adaugă nitrit de sodiu la anumite alimente cu un anumit scop. Această *substanță cancerigenă* se adaugă la carnea procesată, care are nevoie de o culoare roșie să arate "proaspătă". Nitritul de sodiu stabilizează culoarea roșie a cărnii (formând, în combinație cu mioglobina, un pigment de culoare roșie, nitrosomioglobină, care participă la păstrarea aspectului proaspăt al produselor conservate). Cu decenii în urmă, conservarea cărnii se făcea cu sare, dar în mijlocul secolului 20, producătorii de produse alimentare au început să folosească nitrit de sodiu. Acest produs chimic este responsabil de culoarea rozalie a cărnii cu care consumatorii s-au obișnuit. Deși astăzi utilizarea combinelor frigorifice protejează consumatorii de botulism și bacterii, producătorii adaugă încă nitrit de sodiu.

Concluzii: În timpul procesului de digestie, nitritul de sodiu este transformat în nitrozamină. Nitrozamina este o substanță cancerigenă, dar din moment ce nu este un ingredient din punct de vedere tehnic, prezența sa nu trebuie trecută pe ambalaj. Nitrozaminele sunt de asemenea regăsite în produse alimentare care sunt murate, prăjite sau afumate, în produse cum ar fi berea, brânza, produse secundare de pește și fumul de tutun.

DOZAREA ȘI IDENTIFICAREA ANTIBIOTICELOR DIN GRUPA PENICILINEI

Autor : Maria Simona

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi, Conf. Dr. Dinica Rodica

Motivatia studiului: Antibioticele sunt substante chimice organice produse de microorganisme sau obtinute prin sinteza sau semisinteza care in doze foarte mici, inhiba dezvoltarea microorganismelor patogene. Primul care a semnalat, in 1885, actiunea inhibanta a substantelor elaborate de microorganisme a fost savantul roman Victor Babes. El a sugerat ca aceste substante ar putea fi utilizate in scop terapeutic pentru distrugerea agentilor patogeni. Aceste fapte constituie o anticipatie geniala a savantului roman care, cu 50 de ani inaintea descoperirii epocale a lui Fleming (obtinerea penicilinei), a intuit efectele practice ce le-ar putea avea pentru terapeutica antagonismul microbian.

Material si metodă: Ampicilina fabricata de : Sandoz, LaborMed, Antibiotice a+. Ampicilina sodica, Amoxicilina fabricate de: LaborMed si Sandoz. S-au analizat solutiile: -0,0015g amoxicilina dizolvata in 50ml NaOH; -0,06g ampicilina dizolvata in 100ml apa fiarta si racita. Spectrofotometru UV-VIS, Spectro UVD-3200-Labomed Inc. USA

Concluzii. In urma analizarii spectrelor s-au identificat substantntele si sa observat ca antibioticele sunt pure. Metodele spectrofotometrice in vizibil desi simple si rapide, nu prezinta in general o selectivitate suficienta, reactia de culoare angajand numai o anumita grupare a moleculei, ceea ce face ca productii de descompunere sa interfereze

REZISTENȚA ANTIMICROBIANĂ - STRATEGIA COMISIEI EUROPENE PENTRU PREGĂTIREA COMPETIȚIEI MEDICAMENTE INOVATOARE

Autor: Gatcan Elena

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Rezistenta antimicrobiana- capacitatea unui microorganism de a stopa activitatea antimicrobiana a unei substante medicamentoase (antibiotice, antivirale, antimalarice).

Comisia Europeana, monitorizeaza si inregistreaza toate cazurile, pentru a combate aceasta problema globala.

Planul de actiune pentru combaterea RAM* consta din 5 obiective majore:

- Utilizarea eficace de antimicrobiene si promovarea diagnosticului microbiologic.
- Metode eficiente de prevenire si raspandire a infectiilor microbiene.
- Dezvoltarea unor antimicrobiene eficace, sau a unor metode de tratament la oameni si animale.
- Unirea fortelor cu partenerii internationali pentru reducerea riscurilor de raspandire a RAM*.
- Cercetarea in vederea dezvoltarii bazei stiintifice si a metodelor inovatoare.

Pentru a pune in aplicare aceste obiective principale, au fost emplementate 12 actiuni- cheie.

Concluzii : In concluzie, RAM- a devenit o noua amenintare majora la adresa sanatatii anului. Necesitatea unei abordari globale conform initiativei “One Health”. Plan de actiune pe 5 ani, pe baza celor 12 actiuni- cheie. RAM*- Rezistenta Antimicrobiana.

STUDIUL FIZICO-CHIMIC AL TRANSFORMĂRILOR PENICILINEI *IN VITRO* ȘI *IN VIVO*

Autor: Bonta Arfire Valentina

Coordonator științific: SL. dr. Furdui Bianca.

Motivația studiului: Penicilinele constituie un grup de antibiotice, obținute prin biosinteză sau semisinteză, caracterizate printr-un larg spectru bacteriostatic și bactericid în faza de multiplicare logaritmică a germenilor patogeni. Prezentul studiu a urmărit studiul fizico-chimic al comportamentului „*in vitro*” al penicilinelor G și V în mediu apos la diferite valori de pH, precum și investigarea căilor de eliminare ale penicilinelor în organism.

Materiale și metode: Studiile „*in vitro*” au fost realizate folosind penicilina G și penicilina V. Substanțele utilizate au fost supuse identificării chimice și spectrale conform FRX. Stabilitatea penicilinelor în medii apoase neutre, acide sau bazice a fost investigată prin dozare spectrofotometrică. Studiile „*in vivo*” s-au realizat pe sânge prelevat de la pacienți cărora li s-a administrat penicilina G și V, concentrația de penicilină în sânge fiind determinată prin metoda spectrofotometrică.

Rezultate: În urma studiului *in vitro* efectuat s-a pus în evidență inactivarea rapidă a penicilinelor în medii acide sau bazice. În sânge, concentrația de penicilină G s-a dovedit a fi mult mai ridicată decât cea a penicilinei V, ceea ce demonstrează eliminarea preponderent pe cale renală a penicilinei V.

Concluzii: Penicilina prezintă efect terapeutic la pH-ul organismului, orice modificare de pH conducând la degradarea antibioticului, la administrarea penicilinei trebuind avute în vedere precauții ridicate

STUDIUL COLORANȚILOR ORGANICI CU APLICAȚII ÎN MARCAREA BIOLOGICĂ

Autor: Lungu Irinel

Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela

Culoarea este o proprietate a materialelor, reprezentând o parte constitutivă a experienței umane în evoluția civilizației. Fenomenele cromatice naturale, determinate de reflexia, refracția și dispersia luminii (curcubeul, răsăritul și apusul soarelui etc.) au influențat pregnant existența omului, generând credințe, legende și dorința de cunoaștere.

Culoarea substanțelor este determinată de particularitățile spectrale, de absorbție și reflexie a luminii, adică de forma, poziția și intensitatea curbelor spectrale, depinzând de structura chimică, polimorfism, respectiv de forma, dimensiunea și distribuția granulometrică a particulelor de substanță colorantă. Anumite combinații chimice, aflate mai ales în soluții sau în stare solidă, în urma excitării moleculelor cu radiații din domeniile vizibil și UV apropiat, reemit o parte din energia primită sub formă de radiație luminoasă - adesea vizibilă. Această reemisie se numește *fluorescență*. Maximul radiației de fluorescență este situat de obicei la o valoare a lungimii de undă mai mare decât maximul picului radiației care a provocat excitarea, diferența de energie coresponzătoare transformându-se în căldură, fiind disipată în mediu. Ținând cont de date existente în literatura de specialitate, de mare actualitate, referitoare la marcajul molecular, lucrarea se referă la sinteza și caracterizarea unor compuși organici fluorescenți, cum ar fi fluoresceina și eozina, compuși utilizați în marcarea biologică. Compușii au fost analizați prin metode spectrale: UV-Vis și fluorimetrie, datele fiind comparate cu cele din literatura de specialitate și apoi au fost evaluate proprietățile biologice.

EFECTE ADVERSE LA SUBSTANTELE DE CONTRAST IONICE SI NON-IONICE UTILIZATE IN RADIOLOGIE SI IMAGISTICA MEDICALA

Autor: Munteanu Florentina
Coordonator: Costinela Georgescu

Introducere: Substanțele de contrast au un rol esențial și sunt utilizate în toate metodele de radio-imagistica. Injectarea intravasculară a substanțelor de contrast iodate poate determina o serie de modificări hemodinamice, reacții anafilactoide și efecte secundare asupra diferitelor organe. Aceste modificări și reacții sunt, de cele mai multe ori, tranzitorii și sunt datorate în special osmolarității și vâscozității. Este esențial să alegem contrastul care are cele mai puține efecte secundare: contrastul non-ionic, contrastul cu osmolaritate mică, contrastul izoosmolar.

Obiectiv: prezentarea efectelor adverse posibile ale uneia dintre substanțele de contrast administrate cel mai frecvent în cadrul laboratorului de radiologie și imagistica medicală al Spitalului Clinic Județean "Sf. Apostol Andrei" Galați.

Material și metode: au fost analizate câteva aspecte clinice din documentele medicale ale secției pe o perioadă de doi ani urmărind efectele adverse consemnate pentru substanța de contrast non ionică Iomeprol (Iomeron 300, 350 și 400 soluție injectabilă)

Rezultate: Reacțiile adverse care pot apărea la utilizarea mediilor de contrast cu iod sunt de obicei tranzitorii și reduse sau moderate ca intensitate. Cu toate acestea, uneori au fost raportate și reacții adverse severe, care pun în pericol viața pacientului. Reacțiile adverse menționate la administrarea Iomeron în studiul nostru au fost reacții minime de tipul: senzații trecătoare de căldură, cefea, greață (2%) Mai puțin frecvent (sub 1%) s-au raportat simptome ce au îmbrăcat aspectul clinic al unei alergii (pseudo alergice) precum senzație de nas înfundat, urticarie localizată la nivelul feței, edem preorbital, respirație accelerată și superficială, dificultăți de respirație. Reacțiile grave menționate în literatura de specialitate de tipul cianoza, edem laringian obstructiv, hipotensiune, soc

anafilactic, nu au fost menționate la pacienții luați în studiu pe perioada analizată.

Concluzii: Iomeprol (Iomeron) este o substanță de contrast non ionică folosită în examinarea radio-imagistică cu efecte secundare rare și cu o rezoluție bună a achizițiilor radioimagistice.

ANALIZA STABILITĂȚII CEFACLORULUI ȘI A AMESTECULUI DE CEFACLOR CU UNELE ANTIBIOTICE

Autor: Claudia Golomoș
Coordonator: Prof. Dr. Geta Cârâc

Motivația Studiului: În ce măsură este influențat efectul cefaclorului prin asocierea acestuia cu unele antibiotice, cum ar fi tetraciclină, respectiv cloramfenicol?

Materiale și metode: S-au folosit ca probe soluții apoase de cefaclor, amestec de cefaclor cu tetraciclină, respective cefaclor cu cloramfenicol. S-au realizat determinări de pH și conductometrie folosind echipamentul Consort C862, respectiv înregistrarea analizelor spectrale folosind spectrofotometrul UV-VIS T90+.

Rezultate: S-au preparat soluții apoase și s-au realizat determinări de pH și conductanță la diferite intervale de timp: inițial, după 24 h (o zi), 7 zile, 10 zile, 20 zile și respective 30 de zile. S-au efectuat și determinări spectrofotometrice în domeniul UV-VIS, pentru soluțiile proaspăt preparate, după 7 și 30 de zile, prin păstrare la temperatura mediului. S-a constatat o scădere a pH-ului în intervalul de timp studiat, și creșterea conductanței ceea ce indică creșterea gradului de disociere în timp, dar și modificări ale lungimii de undă și a absorbanței, ceea ce indică unele echilibre chimice în timp între componentii prezente în probe.

Concluzii: Soluțiile studiate prezintă instabilitate în timp, creșterea disocierii electrolitilor și echilibre mutual între componentii chimice, dar nu se poate afirma din studiul realizat că sunt efecte majore din amestecul de cefaclor cu antibiotic.

SECȚIUNEA II – CLINIC, MEDICAL ȘI CHIRURGICAL

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof.univ.dr. Aurel NECHITA

Membrii

Sef lucrari dr. Doinita VESA

Sef lucrari dr. Manuela ARBUNE

Sef lucrari dr. Victorita STEFANESCU

Secretar

Asist.dr. Ciprian DINU

ASPECTE ALE RUJEOLEI IN SPITALUL DE BOLI INFECTIOASE GALATI

Autor: Voinea Georgiana
Coordonator: SL Dr. Arbune Manuela

Motivația studiului: Raportul EUROVAC.NET din anul 2010 notifică 30367 de cazuri de rujeolă în 32 de țări europene, România aflându-se între țările cu incidență medie ($0,9/_{00000}$ locuitori).

Material și metodă: Studiul retrospectiv clinico-epidemiologic asupra cazurilor de rujeolă, diagnosticate conform definițiilor de caz, s-a bazat pe analiza documentelor medicale din Spitalul de Boli Infecțioase Galați. Diagnosticul a fost confirmat de criteriile clinice și serologice.

Rezultate: În perioada septembrie 2010- mai 2011 au fost spitalizate 33 pacienți diagnosticați cu rujeola. Caracteristicile: vârstă mediană 2 ani [1;17]; mediu urban/rural:20/13; sex M/F:16/17; status vaccinal nevaccinat/vaccinat incomplet/necunoscut: 28/4/1, durată medie a simptomelor debut-internare 4,56 zile [1; 11]. 60,6% (20/33) pacienți au avut suprainfecții bacteriene de tip pneumonie, stomatită sau infecții dermatologice, corelate cu sindromul inflamator biologic ($p<0,001$). Toți pacienții au primit între 1 și 5 antibiotice, mai frecvent aminopeniciline (54,5%) și macrolide (48,8%). 78,7% dintre cazuri au fost forme de boală ușoară/medie. Nu au fost înregistrate decese si complicații neurologice.

Concluzii: Reemergența rujeolei afectează copii neimunizați, mai ales sub 1 an (39,9%). Diagnosticul și izolarea au întârziat în 60,6% dintre rujeole după 5 zile de la debut. Deși morbiditatea prin rujeolă este scăzută, se impune reactualizarea cunostintelor personalului medical pentru recunoașterea și diagnosticul prompt al acestei boli.

EVALUAREA TERAPIEI HEPATITELOR CRONICE CU VIRUS B ÎN SPITALUL DE BOLI INFECTIOASE GALAȚI

Autor: Bivolaru Codruta

Coordonator: SL Dr. Arbune Manuela

Motivația studiului: Prevalența infecției cu virus hepatitic B este estimată la 2-7%, situând România între țările hiperendemice ale Europei. Criteriile de eligibilitate pentru tratamentul hepatitelor cronice cu virus B (HC-VHB) sunt citoliza persistentă, replicarea virală înaltă și leziunile histologice de necroinflamatie hepatică.

Material și metodă: Studiul a evaluat retrospective rezultatele terapiei antivirale în Spitalul de Boli Infecțioase Galați, conform fișelor de inițiere și monitorizare a terapiei HC-VHB, conform protocolului Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și a Ministerului Sănătății.

Rezultate: Au fost evaluați 68 de pacienți cu HC-VHB, cu următoarele caracteristici: vârstă medie 42 ani [12;64]; sexul masculin 73%; mediul urban 89%; AgHBe+ 16,17%; Ag/Ac-VHB 23,5%; mediana ALAT 117 UI, mediana AND-VHB $2,2 \times 10^6$ /ml. Evaluarea histologică a fost necesară la 39/68 pacienți și a indicat scor de fibroză 3-4 în 46,15% dintre cazuri. Tratamentul s-a realizat cu interferoni (57%) sau cu analogi nucleozidici (43%). Rezultatele după 48 de săptămâni au fost: răspuns biochimic 61,7%, răspuns virusologic 60% și răspuns serologic 9%. Răspunsul virusologic a fost mai bun la bărbați ($p=0,002$; OR=5,3) și la pacienții cu AgHBe- ($p=0,001$; OR=8,41), dar nu a fost influențat de tipul terapiei utilizate.

Concluzii: Rata de eșec terapeutic la 48 săptămâni este crescută, 40% dintre pacienții care au primit o terapie anti-VHB necesitând alte opțiuni terapeutice.

VIATA COPILULUI HEMODIALIZAT CRONIC

Autor: Boerencu Daniela Florentina
Coordonator: Dr. Carmen Laura Budala

Motivația studiului: Interesul personal legat de viața copilului hemodializat, sub toate aspectele ei.

Material și metodă:

- Urmărirea parametrilor biologici ai pacienților, cu ajutorul analizelor de laborator periodice;
- Corelarea parametrilor biologici ai pacienților cu statusul lor morfo-funcțional;
- Urmărirea impactului manevrelor specifice hemodializei (fistula arteriovenoasă, aspect psihologic privind vizitarea repetată și constantă a spitalelor/clinicilor de hemodializa, etc.)
- Culegerea de date privind copiii hemodializați cronic de la centrele de hemodializa existente în regiunea Galați și Braila, având acordul părinților pacienților.

Rezultate: În urma analizei atente a datelor am putut observa faptul că unii dintre copii prezintă o puternică tendință de a dezvolta o formă de depresie, pe când alții sunt echilibrați din punct de vedere emoțional. Diferența între aceste două grupuri o face calitatea actului medical din punct de vedere empatic și de relaționare cu tânărul pacient.

Concluzii: Copilul hemodializat cronic necesită atenție și îngrijire suplimentară față de un pacient adult aflat în aceeași situație, deoarece copiilor le pot fi afectate funcții cognitive importante, întrucât boala și toate manevrele medicale asociate ei intervin într-o perioadă deosebit de sensibilă și labilă.

COMPLICATIILE CANCERULUI DE COLON STANG

Autor: Gabriela Sofiniuc

Coordonator: Prof. Dr. Dorel Firescu

Motivația studiului: Colonul stang este reprezentat de jumătatea stanga a colonului transvers, colonul descendent și sigmoid.

Depistarea cancerului de colon stang, în majoritatea cazurilor, nu este întâmplătoare, ci generată de complicațiile care se ivesc.

Material și metodă: În studiul efectuat pe un lot de pacienți ai Clinicii II de Chirurgie a Spitalului Sf. Ap. Andrei-Galați în perioada 2007-2011, am analizat complicațiile cancerului de colon stang preoperator (la prezentare), intraoperator și postoperator, complicații locale și generale.

Rezultate: Complicațiile cele mai frecvente sunt: ocluzia, perforația și hemoragia.

Concluzii: Atitudinea terapeutică în cazul unui colon nepregătit și a unei stări generale profund alterată de rasunetul complicațiilor este paliativă, având ca scop îmbunătățirea confortului pacientului și ameliorarea prognosticului.

Rezultatele nesatisfăcătoare se datorează stadiului tumoral avansat, dezechilibrelor circulatorii locale și sistemice severe ceea ce duc la creșterea mortalității.

DIVERTICULOZA COLONICA

Autor: Lepadatu Diana

Coordonator: Prof.dr.Dorel Firescu

Motivația studiului: Lucrarea de fata are scopul de a urmări evoluția și mortalitatea acestei boli, care apare, în plină ascensiune, la persoanele de peste 40 de ani.

Material și metodă:

Au fost analizate retrospectiv 120 de cazuri internate și tratate în secția de chirurgie a Spitalului de urgență „Sf. Apostol Andrei”, Galați pe o perioadă de 10 ani (2003-2012). Datele au fost obținute din studiul foilor de observație și al protocoalelor operatorii. În lotul de studiu au fost incluși pacienți cu simptomatologie specifică datorată acestei afecțiuni, dar și pacienți internați pentru altă patologie, fiind cunoscuți sau diagnosticați în cursul investigațiilor cu diverticuloză colonică.

Rezultate: Din punct de vedere al repartitiei pe ani s-a observat o creștere a frecvenței bolii diverticulare raportată la numărul de internări anual. Frecvența diverticulozei și a diverticulitei colonice a fost mai mare la femei 70%. În ceea ce privește repartitia pe grupe de vârstă, frecvența maximă se observă la grupa de vârstă 71-80 ani, fiind de 54.17% pe lotul studiat, urmată de grupa de vârstă 61-70 ani cu 25%, grupa de 51-60 de ani cu 12.5% și ultima categorie de 41-50 ani cu 8.33%.

Concluzii: Simptomatologia bolii diverticulare este nespecifică, atât în forma necomplicată, cât și în cazul complicațiilor inflamatorii și hemoragice. Cea mai frecventă intervenție chirurgicală a fost sigmoidectomia (70.83%). În tratamentul diverticulitei sigmoidiene complicate este recomandat procedeul Hartmann. Mortalitatea a fost de 0%, ceea ce este un lucru surprinzător, întrucât literatura de specialitate nu oferă asemenea date favorabile.

ROLUL LAPAROSCOPIEI ÎN SINDROMUL ALGIC DE FOȘA ILIACĂ DREAPTĂ

Autor: Grama Victor – Mădălin

Coordonator: Prof. Dr. Dorel Firescu

Motivația studiului: Lucrarea de față are scopul de a evidenția avantajele și importanța chirurgiei laparoscopice în diagnosticare și tratarea pacienților diagnosticați la internare cu sindrom dureros de foșă iliacă dreaptă.

Material și metodă: Studiul efectuat este de tip statistic retrospectiv și a fost efectuat asupra pacienților care acuzau durere în foșă iliacă dreaptă, internați în Clinica Chirurgie II a Spitalului Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei” din Galați, în perioada ianuarie 2009 – decembrie 2012. Metoda a fost reprezentată de studiul foilor de observație din Clinica Chirurgie II a Spitalului Clinic Județean de Urgență „Sfântul Apostol Andrei”, Galați.

Rezultate: Studiul realizat a avut la bază un lot martor de 825 de pacienți ce au prezentat la internare simptomul de durere în foșă iliacă dreaptă. Din totalitatea pacienților cuprinși în lotul martor lotul de studiu a fost reprezentat de numărul de cazuri diagnosticați la internare cu SD. FID, respectiv 62 de pacienți. Pondere cea mai mare au reprezentat-o femeile (81%), frecvența cea mai mare a acestui diagnostic fiind întâlnită la grupa de vârstă 20-29 de ani. Simptomele asociate durerii de foșă iliacă dreaptă au fost *tulburări de tip dispeptic* (61,29 %), *tulburări menstruale* (12,90 %), *stare febrilă* (19,35 %), *manifestări urinare* (6,45 %). Diagnosticul preoperator a coincis cu cel intraoperator, în 7 cazuri, a fost completat de laparoscopie în 6 cazuri, diferit în 12 cazuri și exclusiv laparoscopic în 27 de cazuri.

Concluzii: Prin polimorfismul cauzal și simptomatologia necaracteristică, sensibilitatea și specificitatea redusă a mijloacelor paraclinice uzuale, SD FID a reprezentat o problemă dificilă a chirurgiei abdominale până la introducerea laparoscopiei. Laparoscopia a înregistrat succesul și recunoașterea generală într-un timp scurt datorită avantajelor sale indiscutabile. Un rol extrem de

important l-au avut și pacienții care au sesizat repede principalele avantaje din punctul lor de vedere.

PARTICULARITĂȚILE SINDROMULUI DE APNEE ÎN SOMN LA UN PACIENT NON-OBEZ

Autor: Schiopu Oana-Adina

Coordonator: Sinziana Lovin, Georgescu Costinela

Motivația studiului: Sindromul de apnee în somn (SAS) este o boală frecventă caracterizată de pauze respiratorii repetitive în somn, care produc hipoxemie intermitentă, destructurează somnul și provoacă hipersomnolență diurnă și grave dezechilibre metabolice și cardiovasculare. Protezarea terapeutică a respirației în cursul somnului prin ventilație cu presiune pozitivă continuă (CPAP) suprimă pauzele respiratorii și consecințele lor. Deși SAS este strâns legat de obezitate, există și pacienți non-obezi care suferă de apnee în somn.

Material și metodă: prezentare de caz pe baza datelor clinice, polisomnografice și analiza documentelor medicale.

Rezultate: pacient de 43 de ani de sex masculin este adresat Spitalului CFR Galați pentru suspiciune înaltă de apnee în somn: sforăit întrerupt de pauze respiratorii, somnolență patologică, tulburări de memorie, hipertensiune rezistentă la tratament. Examenul fizic a relevat IMC normal (24 kg/m²), tensiune arterială 170/90 mmHg și amigdale hipertrofiate cu contact pe linia mediană. Polisomnografia video-supravegheată a confirmat SAS sever (peste 60 de pauze respiratorii pe ora de somn). Tentativa de inițiere a terapiei CPAP a eșuat datorită slabei toleranțe a măștii de către pacient. S-a recomandat tonsilectomia, care s-a desfășurat fără complicații. La 4 săptămâni după tonsilectomie, s-a constatat persistența SAS (30 apnei/h), iar CPAP a fost bine tolerată, cu dispariția apneilor, a sforăitului și a somnolenței sub tratament.

Concluzii: particularitățile cazului : Acest caz este reprezentativ pentru SAS la pacienții non-obezi, la care obstrucția mecanică faringiană antrenează obstrucție dinamică subglotică, persistentă și

după îndepărtarea chirurgicală a barierei mecanice. Rezolvarea chirurgicală a obstrucției crește eficacitatea CPAP pentru tratarea apneei persistente. Particularitatea cazului o reprezintă hipertrofia amigdaliană importantă și persistența SAS după tonsilectomie. Intoleranța inițială la CPAP s-a datorat obstacolului mecanic.

PARASOMNIE ASOCIATA CU SAS

Autor: Enachi Andreea Mihaela
Coordonator :SL.dr. Lovin Sinziana

Motivația studiului: Somnolența excesivă este un motiv frecvent de solicitare a consultului medical. Astenia, lipsa de energie, depresia și somnolența propriu-zisă sunt des întâlnite în practica medicală. Clasificarea internațională a tulburărilor somnului definește somnolența excesivă ca incapacitatea apărută zilnic sau aproape zilnic timp de 3 luni de a rămâne treaz în timpul episoadelor diurne majore de veghe, soldându-se cu ațipiri involuntare.

Material și metodă: Prezenta lucrare aduce în atenția dumneavoastră analiza cazului unui pacient diagnosticat în secția medicina internă a Spitalului General Cai Ferate din Galați, cu parasomnie asociată cu sindrom de apnee în somn.

Rezultate și discuții : Morfotipul caracteristic pacientului cu apnee în somn:

- exces adipos cervical,
- retrognație,
- obezitate abdominală,
- somolență patologică "flagrantă".

Standardul de aur pentru diagnosticul tulburărilor de ventilație în somn, al narcolepsiei și al tulburărilor motorii centrale și periferice în somn este polisomnografia completă supravegheată în laborator.

ENCEFALOPATIA HEPATICA - FACTORI SI PROGNOSTIC IN EVOLUTIE

Autor: Ghinea Maria Felicia
Coordonator: Dr. Botezatu Dan

Motivația studiului: In acest studiu am incercat sa determin factorii precipitanti ai Encefalopatiei hepatice pentru pacientii internati cu aceasta afectiune in Spitalul Clinic Judetean de Urgenta 'Sf.Apostol Andrei' din Galati.

Material și metodă: Lotul studiat cuprinde 50 de pacienti diagnosticati cu Encefalopatie hepatica .

Studiul este de tip retrospective, bazat pe studiul foilor de observatie din perioada 10.10.2009 – 10.04.2010. Datele au fost introduce in tabele de studiu si cunoscute, iar prelucrarea datelor s-a realizat cu programul Microsoft Excel .

Rezultate: Majoritatea pacientilor cu Encefalopatie hepatica sunt barbati. Repartitia in functie de varsta ne indica o pondere mai mare. Peste jumatate din lotul de pacienti (27 pacienti) prezinta varice esofagiene de gradul 2, varice ce nu dispar la insuflata cu endoscopul. Repartitia in functie de etiologia Cirozei hepatice ne indica urmatoarele: -atat la barbati cat si la femei predomina etiologia etanolica- urmatoarea ca si frecventa este reprezentata de VHC. Majoritatea pacientilor au prezentat gradul 2 de Encefalopatie hepatica. Factorii precipitanti ai Encefalopatiei hepatice din lotul studiat sunt urmatorii: Peritonită bacteriană spontană, Hemoragie digestivă superioară, Dezechilibru electrolitic, Hepatită acută supraadăugată etanolică, Regim alimentar hiperproteic .

Concluzii: Studiul ar trebui extins la scara larga pentru decelarea per ansamblu a acestor factori precipitanti si punerea la punct de programe speciale si tratamente standartizate, in primul rand profilactice si in al doilea rand curative.

IMPORTANȚA DIAGNOSTICULUI PRECOCE AL MALFORMAȚIILOR CONGENITALE DE CORD LA COPII

Autor: Nedelcu Timofte Diana

Coordonator științific: Prof. Dr. Nechita Aurel

Obiectivele studiului:

- Analiza incidenței cazurilor din punct de vedere epidemiologic, etiologic, clinic și terapeutic a malformațiilor congenitale de cord internate în Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sf.Ioan” din Galați în perioada 2002-2012.
- Compararea datelor obținute cu studiile de specialitate.

Material și metodă: Studiul efectuat este de tip statistic retrospectiv asupra cazurilor spitalizate în Clinica de Pediatrie II din compartimentul de Cardiologie din Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sf.Ioan” din Galați în perioada 2002-2012.

Datele au fost obținute prin analiza foilor de observație din arhiva spitalului și din registrele ambulatoriului de specialitate.

Am luat în considerare cazurile care au corespuns definiției de caz pentru malformație congenitală de cord. Au fost excluse din studiu reinternările pentru recăderi, afecțiuni intercurente apărute în convalescență sau pentru controale.

Rezultate: Numărul copiilor incluși în studiu în perioada ianuarie 2002-decembrie 2012 este de 185. Se înregistrează o incidență crescută a cazurilor de DSV (44,8%), DSA (30,2%) și o incidență scăzută a pacienților cu PCA (4,8%), Tetralogie Fallot (4,3%), maladie Ebstein (3,2%).

Concluzii: Incidența MCC în Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii „Sf.Ioan” din Galați este de 13‰, în timp ce în România și după datele OMS este de 6-8 din 1000 de nou-născuți.

Diagnosticul precoce în malformațiile congenitale de cord este cheia scăderii morbidității și mortalității printre nou-născuții simptomatici la termen sau prematuri.

SCREENINGUL TIROIDITEI AUTOIMUNE ASOCIATE DIABETULUI ZAHARAT TIP 1

Autor: Zisu Mioara

Coordonator: prof. dr. Aurel Nechita; Asist. dr. Gurău Gabriela

Motivația studiului: Diabetul zaharat tip 1 se asociază, deseori, cu alte afecțiuni autoimune; dintre acestea cea mai frecventă asociere este cu tiroidita autoimună. Scopul acestui studiu a constat în evaluarea markerilor serologici specifici (anticorpi anti-TPO, anticorpi anti- TG, TSH,) tiroiditei autoimune și în efectuarea de ecografii tiroidiene la un lot de pacienți cu diabet zaharat tip 1 din județul Galați.

Material și metodă: Studiul a fost efectuat pe un lot de 88 pacienți diagnosticați cu diabet zaharat tip 1 (băieți și fete), cu vârsta cuprinsă între 1-18 ani, care au solicitat asistență specializată. Studiul s-a desfășurat la Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii din Galați în perioada ianuarie 2007- decembrie 2012. Pentru a argumenta/exclude modificările autoimune ale tiroidei la pacienții din studiul nostru a fost cercetată prezența anticorpilor antitiroidperoxidază (anti-TPO) și anti-tireoglobulină (anti-TG), markeri ai procesului autoimun tiroidian, iar pentru modificările de structură s-au efectuat ecografii tiroidiene. Pentru a evalua starea funcțională a glandei tiroide noi am mai determinat nivelul hormonului tireotrop (TSH), cât și nivelul T3 și T4.

Rezultate: Din cei 88 de pacienți cu diabet zaharat de tip 1, 9 copii, au prezentat anticorpi anti-tiroidperoxidază și anti-tireoglobulină, din care 5 cu disfuncție tiroidiană (TSH $>5,0$ mUI/L). La 5 pacienți cu serologie negativă pentru boala autoimună tiroidiană am constatat disfuncție tiroidiană cu TSH $< 0,4$ mUI/L, la 2 pacienți TSH a fost mai mare de 5 mUI/L. Din totalul pacienților incluși în studiu 29 de copii au efectuat ecografie tiroidiană, iar dintre aceștia 7 au prezentat tiroidă cu ecostructură modificată.

Concluzii: Prevalența afecțiunilor autoimune tiroidiene la copiii cu diabet zaharat tip 1 cuprinși în lotul de studiu a fost comparabilă cu datele prezentate în literatura de specialitate. Screeningul markerilor serologici tiroidieni la pacienții cu diabet zaharat tip 1 poate constitui

o modalitate eficientă pentru diagnosticarea formelor subclinice ale acestor boli.

HIPERTROFIA AMIGDALIANA – CAUZA DE APNEE OBSTRUCTIVA IN SOMN LA COPIL

Autori: Ilusca Pop Liliana, Rotarescu Ion
Coordonator: Sef de Lucrari dr Doina Vesa

Motivația studiului: Asocierea hipertrofiei adenoamigdalienne cu simptomatologie de sforait persistent și trasaturi diurne sau nocturne ale apneei obstructive in somn la copii.

Material și metodă: Studiul efectuat in clinica ORL a Sp. Judetean Clinic de Urgenta Sf. Ap. Andrei este de tip retrospectiv , statistic exemplificat prin cazuri concrete . S-au analizat din punct de vedere clinic, paraclinic si terapeutic un numar de 178 cazuri implicand pacienți cu vârsta cuprinsă între 0-18 ani .

Rezultate: S-a dovedit eficiența terapeutică a adenoamigdalectomiei la copii cu diagnostic cert de apnee obstructivă in somn , mentionandu-se totodata si terapiile complementare pentru copiii la care exista contraindicația adenoamigdalectomiei .

Concluzii: Apneea obstructiva in somn are o prevalenta importanta in randul copiilor , cu consecinte negative la nivel neurocomportamental putand sa compromita calitatea vietii. Adenoamigdalectomia este un tratament eficient in majoritatea cazurilor fara complicatii. Totusi este necesar ca managementul cazurilor mai complexe sa fie preluat de o echipa de specialisti in pediatrie si otorinolaringologie ,in spitale cu dotari adecvate .

PROFILUL TOXICITAȚII ACUTE AL CHIMIOTERAPIEI ÎN TRATAMENTUL CANCERULUI MAMAR

Autor: Miron Valentina
Coordonator: S.L.dr. Laura Rebegea

Motivația studiului: Studiul este retrospectiv și analizează 116 pacienți diagnosticați cu neoplasm mamar, cu vârste cuprinse între 20 și 79 ani, tratați în Spitalul Clinic de Urgență Sf. Ap. Andrei din Galați, secția Oncologie în perioada Ianuarie 2011- Decembrie 2012.

Material și metodă: Am analizat distribuția pe subgrupe de vârstă, sexe, mediul de proveniență, stadiul bolii, secvența terapeutică (preoperator sau postoperator), schemele de chimioterapie administrate, reacțiile secundare.

Rezultate: Cele mai multe cazuri au aparținut subgrupeii de vârstă 50-59 ani (28,45% din cazuri), cu ușoară predominanță a pacientelor din mediul urban (64 cazuri- 55,00%) ; 34 de cazuri (29,31%) s-au prezentat în stadiul IIb iar 27 de cazuri (23,27%) în stadiul IV.

În ceea ce privește distribuția în funcție de sex , am observat o preponderență a sexului feminin cu 114 cazuri (98,28%), comparativ cu sexul masculin - 2 cazuri (1, 72%). Postoperator s-a administrat chimioterapia la 85 pacienți (73,27%), iar preoperator la 31 de pacienți (26,73%). Schemele de tratament citostatic utilizate au fost: FEC, EC, CMF, AC, CAF, EC, Capecitabine, Taxani. Am observat utilizarea cu preponderență a schemei de tratament FEC- 48 pacienți (41,38%), urmată de CMF- 24 pacienți (20,69%). Cele mai frecvente reacții au fost cele digestive - 114 pacienți (98,27%), urmate de cele hematologice - 89 pacienți (76,72%), mai frecvente la schema FEC, respectiv CMF.

Alte efecte secundare au fost reprezentate de: amenoree - 8 paciente (6,89%), instalată după administrarea de Docetaxel, respectiv administrare schemelor CAF și FEC; la schema de tratament FEC, Docetaxel am înregistrat neutropenie- 5 pacienți (4,31%), care poate conduce la infecții severe; necroză tisulară - 1 caz (0,86%) la schema

de tratament FEC; ; șoc anafilactic- 2 cazuri (1,72%) înregistrate la Taxani, respectiv la schema CMF ; alte reacții sugestive la schema de tratament CMF au fost reprezentate de anemie - 16 pacienți(66,66%), leucopenie – 6 pacienți(25%), trombocitopenie- 7 pacienți(29,16%), alopecie- 15 pacienți(62,5%). Majoritatea pacienților au efectuat între 6 și 10 ședințe de chimioterapie iar cu toate că efectele secundare ale chimioterapiei antineoplazice sunt considerabile, acestea au fost combătute cu medicație antiemetică - Ondansetron, Metoclopramid, Palonosetronum, în cazul grețurilor și vărsăturilor, administrare de Eritropoetine pentru corectarea anemiei, factori de creștere al coloniilor granulocitare pentru neutropenie (Filgrastim). În cazul trombocitopeniilor cu valori ale trombocitelor sub 90.000/mm³ s-a administrat masă trombocitară.

Concluzii: Pacientele au prezentat complianță la tratament, cu toate efectele secundare. Fie că se administrează preoperator sau postoperator, funcție de stadiul bolii, chimioterapia duce la creșterea semnificativă a răspunsului complet și a supraviețuirii fără semne de boală.

ATITUDINEA TERAPEUTICĂ ÎN GLIOBLASTOMUL MULTIFORM

Autori: Oana Jalba, Staicu Ela Diana Roxana
Coordonator: SL dr. Rebegea Laura

Motivația studiului Glioblastoamele reprezintă 15-20% din totalul tumorilor cerebrale, iar în ultimii ani s-a constatat o creștere a incidenței acestora, și din păcate mai puțin de 20% din pacienți supraviețuiesc 1 an.

Material și metodă. Am prezentat cazul unui pacient în vârstă de 58 ani diagnosticat cu glioblastom multiform la care s-a practicat ablație cvasitotală urmată de RT adjuvantă asociată cu CMT concomitent cu Temozolomida.

Rezultate: Glioblastoamele sunt printre *cele mai agresive tumori maligne* de aceea factorii prognostici depind de comorbidități, de

varsta pacientului, de gradul de rezecție, de localizarea și extinderea leziunii intracerebrale.

Concluzii Tratamentul glioblastomului multiform a constatat în Chirurgie, Radioterapie, Chimioterapie concomitent cu Temozolomida, și a fost bine tolerat de pacient în ciuda toxicității mari și a efectelor secundare.

SINDROMUL NEFROTIC PUR LA UN COPIL DE 8 ANI

Autor: Rotanescu Ion

Coordonator: S.L Dr. Geta Badiu

Motivația studiului:

Sindromul nefrotic este caracterizat de proteinurie de rang nefrotic, hipoalbuminemie, edeme și hiperlipemie cel mai frecvent între 2-6 ani. Complicații: infecții, tromboembolii, HTA și insuficiență renală acută

Material și metodă:

Baiat de 8 ani și jumătate din mediul rural se internează pentru edeme palpebrale. Clinic edeme albe, moi, pufoase la nivel palpebral și pretibial, ombilic deplăsat abdomen mărit de volum cu semnul valului prezent, mobil cu mișcările respiratorii, nedureros la palpare, fără apărare sau contractură. Ficat cu marginea ant la 4 cm sub rebord, mătășenie hepatică mărită. Paraclinic hipercolesterolemie cu creșterea tuturor fracțiilor lipidice, hipoproteinemie, radiologic revarsat pulmonar stâng, proteinurie >250 mg/dl

Diagnosticul diferențial al edemelor din: insuficiență hepatică, glomerulonefrită, insuficiență cardiacă, mixedem

Rezultate: Tratament cu prednison 2 mg/kgc/zi 4 săptămâni apoi aceeași doză dar o dată la 2 zile 2 luni de zile. Evoluția a fost lent favorabilă cu absența proteinuriei și edemelor 6 luni (până în prezent)

Particularitatea cazului - copil de 8 ani cu sindrom nefrotic pur.

Cuvinte cheie: sindrom nefrotic, copil, vârsta peste 6 ani.

OPTIUNI TERAPEUTICE IN CANCERUL BRONHOPULMONAR AVANSAT LOCO-REGIONAL

Autor: Mirică Florentina

Coordonator: SL.dr. Laura Rebegea

Motivația studiului: Cancerul bronhopulmonar reprezintă o problemă prioritară de sănătate publică fiind principala cauză de deces prin neoplazii în țările industrializate.

Acest studiu clinic a urmarit , tratamentul cancerului bronhopulmonar avansat loco-regional deoarece marea majoritate a pacienților cu cancer bronhopulmonar (aproximativ 70%) se prezinta în momentul diagnosticului boală avansată. Prognosticul acestor pacienți este rezervat datorită controlului local modest și dezvoltării metastazelor la distanță.

Material și metodă: Studiul analizeaza retrospectiv un lot de 97 de pacienți cu cancer bronhopulmonar avansat loco-regional în perioada 01.01.2009 – 31.12.2012, din cadrul secției de Oncologie și Radioterapie din Spitalul Clinic Județean de Urgență „Sf. Apostol Andrei” Galați. Parametrii urmăriți au fost: localizarea anatomică, tipul histopatologic, schema de tratament în funcție de stadializare, precum si complicatiile apărute datorită extensiei bolii și secundar tratamentului administrat.

Rezultate:Cei mai mulți pacienți s-au prezentat la internare cu stadiul IIIB (aproximativ 83,5%) inoperabil, și au beneficiat de tratament radioterapic asociat cu Chimioterapie(CMT), sau tratament paleativ, doar 16 pacienți din lotul studiat au avut la internare stadiul IIIA și au beneficiat de tratament chirurgical asociat cu CMT și/sau radioterapie(RT). Tipul histopatologic predominant a fost carcinomul epidermoid (aproximativ 37,11%), urmat îndeaproape de adenocarcinom și carcinomul microcelular, cele mai numeroase cazuri, prezentându-se cu gradingul de diferențiere G3 (aproximativ 60,82%).

Concluzii: Tratamentul cancerului bronhopulmonar este multimodal, tratamentul chirurgical este posibil într-un număr redus de cazuri, restul cazurilor inoperabile beneficiind de tratament combinat: chimioterapie, radioterapie administrate secvential. Prognosticul

pacienților cu cancer bronhopulmonar avansat loco-regional este rezervat, în medie pacienții netratați supraviețuiesc 6 luni, iar pacienții care beneficiază de tratament au o rată de supraviețuire la 5 ani sub 1%.

SCLEROZA TUBEROASA BOURNEVILLE

Autor: Student Rotanescu Ion
Coodonator: S.L Dr. Geta Badiu

Motivația studiului:

Scleroza tuberoasă sau boala Morbus Bourneville – Pringle este o fkomatoză autozomal dominant. Această tulburare genetică rară este, de obicei, asociată cu triada: convulsii, retard mental și leziuni cutanate. Investigațiile imagistice specifice relevă hamartoame subependimale calcificate, tuberculi corticali necalcificați sau linii radiale în substanța albă. Tulburarea este caracterizată de hamartoame multiple în diferite organe, mai ales localizate la nivelul creierului, al inimii sau al rinichilor.

Material și metodă:

Bolnava C.A., 16 ani, mediu urban, cunoscuta cu scleroza tuberoasa Bourneville din 2010 se interneaza pentru dureri colicative lombare, tulburari de mictiune instalate de 6 zile, fara antecedente heredocolaterale importante, fara alte antecedente personale patologice. Pacienta nu a primit niciun tratament pana la data prezentarii. Diagnosticul pozitiv a fost stabilit pe baza examenului dermatologic, examenului CT (cap, torace, abdomen), examenului neurologic si IRM. Tratamentul actual este doar al afectiunii renale. Concluzii: Particularitatea cazului - prezenta formatiunilor tumorale la nivel cerebral, fara manifestari clinice in prezent.

STUDIUL PRIVIND IMPORTANȚA RECUPERĂRII ÎN SPONDILITA ANKILOZANTĂ, ÎN STAȚIUNEA "LACU SĂRAT", PE PERIOADA 2011 – 2012

Autor : Dragomir Andra

Coordonator : Conf.dr .Viorica Lefter

Motivatia studiului : Scopul acestei lucrări este de a demonstra că prin implementarea unor programe kinetice specifice și riguros aplicate asociate tratamentului balneo fizical se pot recupera funcțiile de mobilitate CDL, respiratorii și articulare pierdute în urma evoluției SA și reduce sechelele rezultate.

Material si metoda: Studiul organizat a fost de tip prospectiv, observațional, s-a desfășurat în Stațiunea "Lacu-Sărat" în perioada aprilie 2011- aprilie 2012. A cuprins un număr de 21 de pacienți diagnosticați cu SA. Pacienți au fost tratați în condiții de spitalizare cu un program terapeutic personalizat .Ei au fost organizați în două loturi: un lot martor care a urmat tratament medicamentos și balneo-fizical; un lot de studiu care a beneficiat alături de tratamentul medicamentos și balneo-fizical de kinetoterapie. Evoluția a fost urmărită la debutul programului, la 6 luni și 1 an .

Rezultate : Indicele menton stern s-a îmbunătățit cu 0.5 – 1 cm la pacienților din stadiul II și III Stadiile II și III, valoarea indicelui occiput – perete crește cu 0.5 – 1 cm în stadiile II și III, . În stadiile III – IV și IV nu s – a înregistrat o îmbunătățire considerabilă a mobilității, indicele occiput – perete păstrându – se la valori crescute de 2 – 3.5 cm. În stadiile II și III, valoarea indicelui Schober ajungând până la 2,5 cm. La pacienții din stadiile III – IV și IV valoarea indicelui crește cu aproximativ 0.5 cm, menținându – se în continuare scăzută (0.5 – 1.8) Indicele Tomayer IT. S-a realizat o creștere a amplitudinii flexiei pentru fiecare categorie de IT cu cel puțin 5-15cm.Indicele cirtometric. În unrmă gimnasticii respiratorii, efectuate atât la sală, cât și la domiciliu, valoarea IC a crescut la pacienții din stadiile II, III și III – IV cu aproximativ 1.5 cm, atingând valoarea de 3, 5-5 cm. La pacienții din stadiul IV a rămas

scăzut la 1.8 cm. Lotul martor a înregistrat ameliorări semnificat statistic reduse cu 1-5cm la toți indicii.

Concluzii: Tratamentul recuperator fizical-kinetic are un impact puternic asupra variabilelor de activitate a bolii, cel mai relevant fiind cel asupra indicelui funcțional. Variabilele clinice de evaluare ale statusului funcțional, care cuprind aria disabilității și infirmității în SA, au avut o tendință descrescătoare pe parcursul celor 12 luni, relevând efectul favorabil al tratamentului recuperator complex. Am stabilit corelații semnificativ statistic între calitatea vieții (ADL) și indicii de status funcțional (Schober, Tomayer, indicele cirtometric).

RECUPERAREA SI PREVENIREA SECHELELOR POST ENTORSA DE GENUNCHI

Autor: Baciuc – Cristea Alina

Coordonator: Conf.univ.dr .Viorica Lefter

Motivația studiului: În lucrarea de față ne-am propus o abordare statistică de verificare a ipotezei de la care s-a pornit în studiul de caz ales și de a verifica eficacitatea unui tratament adaptat cu rezultate în recuperarea entorselor .

Material și metodă: Acest studiu a fost efectuat prin observația și urmărirea directă a celor 20 de cazuri luate în studiu în perioada 04 aprilie 2011 —10 mai 2013 în stațiunea „Lacul Sărat”. De asemenea documentarea prin parcurgerea literaturii de specialitate .

Rezultate: În urma aplicării programului kinetic instabilității articulare care la debutul aplicării programului kinetic reprezenta un coeficient s-a observat îmbunătățirea global inițial de 27,31% ;
- recuperându-se până la un coeficient global final de 78,96% ;
- rezultând un câștig funcțional de 51,65%.

În urma programului kinetic aplicat fiecărei grupe musculare implicate în stabilitatea genunchiului s-au obținut creșteri de forță musculară semnificative. De exemplu pentru cvadriceps de la un coeficient global inițial de 74,5% a crescut până la un coeficient global final de 97% rezultând un câștig funcțional de 22,5%.

Concluzii: În aceste date se poate observa că aplicarea unui program kinetic adaptat sechelelor constatate după entorsa de genunchi, riguros aplicat, poate recupera deficitul funcțional inițial în proporție semnificativă statistic rezultând de aici faptul că ipoteza acestei lucrări se confirmă. Cu toate că recuperarea s-a produs aproape în totalitate, pacienții trebuie să urmeze programul de exerciții și la domiciliu pentru a preveni o nouă traumă precum și pentru menținerea stabilității articulare, mobilității și tonusului muscular recuperate în urma aplicării programului kinetic. Kinetoterapeutul trebuie să colaboreze cu medicul specialist în toate cazurile pentru a putea aplica exact programul kinetic adaptat fiecărui caz în parte și a monitoriza corect entorsa .

STUDII CLINICO-FUNCȚIONALE ȘI METODOLOGIA DE TRATAMENT PENTRU HDL OPERATĂ, ÎN STAȚIUNEA "LACU SĂRAT", PE PERIOADA 2001 – 2006

Autor: Ghinea Maria Felicia

Coordonator: Conf.univ.dr .Viorica Lefter

Motivația studiului: În lucrarea de față ne-am propus o abordare statistică a pacienților diagnosticați și tratați pentru HDL .

1. Inventarierea și definirea mai precisă , clinică în principal a sindroamelor dureroase lombare specifice post laminectomie, cuprinse în așa zisul diagnostic "sechele post laminectonic"

2. Elaborarea unei metodologii de tratament recuperator balneofizical adecvat .

3. Evaluarea obiectivă a rezultatelor post terapeutice, respectiv a limitelor și posibilităților de recuperare a acestor sechele .

4. Studiarea posibilităților de profilaxie în această afecțiune.

Material și metodă: În prezentul studiu au fost cuprinși 350 bolnavi, reprezentând 3,8 % din totalul bolnavilor .

Rezultate:

- Foarte bune - 124 cazuri: în corectarea sindroamelor vertebrale disfuncționale statice și dinamice .în corectarea ,disparița semnelor clinice de tip miofascial . -- Bune -73 cazuri: În cazul suferințelor

iritabile –sechelare unde s-au constatat progrese funcționale, dispariția paresteziilor .

- Slabe - 97 cazuri .

- Staționare - 56 cazuri În cadrul paraliziilor, sindroamelor coadă de cal, epiduritelor fapt ce a justificat revenirea la cură a acestor paciente 1-3 cazuri.

Concluzii: Studiul de față întărește ideea stipulată și în literatura de specialitate că recuperarea sechelelor patologiei discale și non discale lombare poate îmbunătăți starea funcțională a pacienților operați funcție de fiecare sindrom restant, tratamentul recuperator aplicat, precocitatea adresabilității .

CHISTUL HIDATIC HEPATIC LA UN ANOLESCENT DE 16 ANI

Autor: Ilie Mihai Sorin

Coodonator: S.L Dr. Geta Badiu

Motivația studiului: Chistul hidatic hepatic ca frecventa se situeaza pe locul 2 dupa cel pulmonar. Acesta ramane mult timp asimptomatic, prezenta simptomatologiei specifice denota complicatii grave care pot aparea în cadrul boli. Diagnosticul atunci cand nu e complicat e de 90%. Tratamentul de prima intentie e cel chirurgical, urmat de tratamentul medicamentos (Albendazol, Mebendazol, Praziquantel)

Material și metodă: Bolnav P.M., sex masculin, 16 ani 4 luni, mediu rural, mare iubitor de animale se interneaza pentru apetit diminuat, dureri articulare si lombalgii bilaterale.

Ecografia abdominala evidentiaza prezenta unor formatiuni chistice de aproximativ 40/42 mm in lobul hepatic drept, segmentul VII. Rezultatele investigatiilor specifice au fost negative (TGO, TGP, ELISA, bilirubina) si se transfera in serviciul de chirurgie.

Particularitati caz: localizarea hepática, serologie negativa, simptomatologie specifica absenta.

ASPECTE ETIOLOGICE ALE DURERII ABDOMINALE CRONICE DE CAUZĂ ORGANICĂ

Autor: Gherghes Nicoleta

Coordonator: Asist.univ.dr. Dinu Ciprian

Motivația studiului: Motivația lucrării de față, derivă din incidența importantă a durerilor abdominale la copil, plaja largă de structuri anatomo-functionale implicate în generarea lor, precum și din dificultățile de diagnostic clinic, paraclinic sau psihologic.

Material și metodă: Lotul studiat a fost constituit din **117** copii internați pentru durere abdominală cronică de cauză organică în Clinicile Chirurgie și Pediatrie II ale Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Sf. Ioan” Galați, în perioada 01.01.2009-01.01.2011.

Rezultate: Distribuția cazurilor de durere abdominală cronică de cauză organică în funcție de structura etiologică, evidențiază cea mai mare frecvență a cazurilor cu gastrită cronică – 23,9% (28 cazuri), urmată de hernie inghinală unilaterală fără obstrucție – 18,8% (22 cazuri) și de dolicocolon – 12,8% (15 cazuri). Raportat la distribuția pe grupe de vârstă se constată: la grupa 0-1 an, cea mai frecventă etiologie a fost reprezentată de boala Hirschsprung – 28,6% (2 cazuri), brge – 28,6% (2 cazuri) și stenoza hipertrofică de pilor – 28,6%; la grupa 1-4 ani, din totalul celor 38 copii, etiologia durerii abdominale cronice de cauză organică a fost dominată de hernia inghinală fără obstrucție – 39,5% (15 cazuri), dolicocolon – 13,2% (5 cazuri) și celiachie – 10,5%; la grupa 5-9 ani, din totalul celor 24 copii, cea mai frecventă etiologie a fost dolicocolon – 16,7% (4 cazuri), urmată de parazitoza intestinală – 16,7% (4 cazuri), și gastrita cronică – 12,5%; la grupa de vârstă 10-14 ani, din totalul celor 17 copii, etiologia durerii abdominale cronice de cauză organică, a fost dominată de gastrita cronică – 58,8% ; la grupa de vârstă 15-18 ani (31 copii), tabloul clinic a fost dominat de gastrita cronică – 45,2% (14 cazuri), hernia inghinală fără obstrucție – 12,9% (4 cazuri) și ulcer gastric cronic – 9,7% (3 cazuri) .

Concluzii: Pe cazuistica studiată, în funcție de principalele afecțiuni care au generat durere abdominală cronică de cauză organică, se remarcă distribuția semnificativ mai crescută la grupa de vârstă 10-

18 ani a gastritei cronice, herniei inghinale fără obstrucție și a ulcerului gastric cronic. La grupa de vârstă 0-1 an s-a remarcat ponderea semnificativ mai crescută a brge, bolii Hirschsprung și a stenozei hipertrofice de pilor.

STUDIUL DIETOTERAPIEI ÎN DIABETUL ZAHARAT TIP II COMPLICAT CU NEFROPATIE

Autor: Musat Viorica

Coordonator: Conf.Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului:Diabetul de tip 2 în ultimii 20 de ani a avut o dezvoltare epidemică crescută la nivel mondial, afectând predominant pacienții până la 40-45 de ani.Una dintre complicații cu evoluție severă și ireversibilă este nefropatia diabetică, care se caracterizează prin afectarea rinichiului și funcțiilor renale pe parcursul evoluției bolii.Lucrarea are ca scop analiza lotului de diabetici de tip 2, evaluarea frecvenței complicației renale și întocmirea dietelor corespunzătoare.

Material si metodă: Studiul a fost efectuat pe un grup de 100 de pacienți cu diabet zaharat tip 2 la care s-au analizat datele biologice pentru a evalua procentul pacienților cu nefropatie diabetică; din lotul respectiv au fost diagnosticați 10 pacienți. Aceștia au fost analizați în funcție de sex, vârstă, indice de masă corporală, talie, evaluarea parametrilor funcției renale, inițial, cât și după 3 luni de dietă hipoproteică.

Concluzii:Diabetul zaharat este o boală cronică cu evoluție severă, în care echilibrul metabolic este precar pe parcursul mai multor ani. Nefropatia diabetică este una din complicații care se dezvoltă după mai mult de zece ani de evoluție a diabetului.

La lotul de pacienți urmărit pe o perioadă de trei luni, dieta cu restricție proteică a înregistrat ameliorări evidente ale funcției renale pentru ambii parametri. Dieta de restricție proteică, ar putea fi utilizată la pacienții cu vechimea bolii mai mare de zece ani, ca și măsură de prevenție în instalarea acestei severe complicații.

DATE EPIDEMIOLOGICE PRIVIND PACIENȚII CU DURERE ABDOMINALĂ CRONICĂ DE CAUZĂ ORGANICĂ

Autor: Abduraman Denis

Coordonator: Asist.univ.dr. Dinu Ciprian

Motivația studiului: Durerile abdominale constituie unul dintre cele mai frecvente motive de consultație în pediatrie. Durerea abdominală este un simptom foarte frecvent întâlnit în practica pediatrică și poate constitui prima formă de manifestare a unei palete largi de afecțiuni medicale și chirurgicale cu evoluție acută sau cronică, benignă sau severă.

Material și metodă: Lotul studiat a fost constituit din 117 copii internați pentru durere abdominală cronică de cauză organică în Clinicile Chirurgie și Pediatrie II ale Spitalului Clinic de Urgență pentru Copii „Sf. Ioan” Galați, în perioada 01.01.2009-01.01.2011.

Rezultate: Distribuția pe sexe a evidențiat frecvența ușor mai crescută a subiecților de sex feminin – 50,4% (58 / 117 cazuri), sex ratio F/M = 1/1. Distribuția pe grupe de vârstă evidențiază frecvența cea mai crescută la grupa de vârstă 1-4 ani – 32,5% (38 cazuri), urmată de grupa de vârstă 15-18 ani – 26,5% (31 cazuri), 5-9 ani – 20,5% (24 cazuri) și 10-14 ani – 14,5% (17 cazuri). În funcție de distribuția pe grupe de vârstă și sex, la sexul feminin vârsta a variat de la 4 luni la 17,7 ani, cu o varianță amplă a seriei de valori (64,59 CV%), cu vârsta medie a lotului ($9,46 \pm 6,11$ ani) ($t=1,93$; $GL=115$; $p>0,05$); la sexul masculin vârsta a variat de la 1 lună la 18 ani, cu o varianță mai amplă a seriei de valori decât la sexul feminin (75,07 CV%), vârsta medie a lotului fiind de $7,38 \pm 5,54$ ani. În funcție de originea durerii, acestea s-au departajat în : 1) afecțiuni de origine digestivă : A. 44,7% afecțiuni ale tractului intestinal, B. 2,2% afecțiuni hepatobiliare și pancreatice. Dintre afecțiunile tractului intestinal predomină gastrita cronică (33,3%), dolicocolonul (17,9%), urmate de brge (5,1%) și parazitozele intestinale (5,1%); 2) bolile de vecinătate care afectează peretele abdominal - herniile inghinale unilaterale cu/fără obstrucție, reprezentând 83,9% dintre bolile de vecinătate; 3) afecțiuni extradigestive. Frecvența episoadelor

dureroase a fost următoarea: episoade dureroase cotidiene 51,3% (60 copii);peste un episod / săptămână s-au înregistrat la 29% (34 copii);un episod / lună s-a remarcat la 19,7% (23 copii). Durata episoadelor dureroase a variat de la câteva minute până la peste 24 ore, cu următoarea distribuție):câteva minute – 53 cazuri (45,3%);cel puțin 3 ore – 35 cazuri (29,9%);peste 3 ore – 18 cazuri (15,4%);peste 24 ore – 11 cazuri (9,4%).Sediul durerii abdominale cronice de cauză organică a fost în epigastru la 38 copii (32,5%), abdomenul inferior (hipogastru + fosa iliacă dreaptă + fosa iliacă stângă) la 22 copii (18,8%) și fosa iliacă stângă la 14 copii (11,1%).

Concluzii: Durerea abdominală este un simptom foarte frecvent întâlnit în practica pediatrică, ce se prezintă sub o paletă variată de afecțiuni.

ROLUL IMAGISTICII PRIN REZONANȚĂ MAGNETICĂ ÎN DIAGNOSTICUL SCLEROZEI MULTIPLE

Autor: Buciuc-Panghe Carmen Rodica

Coordonator: SL dr. Ștefănescu Victorița

Motivația studiului: scopul acestui studiu este de a evidenția caracteristicile populației afectate de scleroză multiplă și importanța imagisticii prin rezonanță magnetică în diagnosticul bolii.

Material și metodă: lucrarea reprezintă un studiu retrospectiv efectuat în perioada ianuarie 2009-decembrie 2012 asupra unui număr de 79 de pacienți diagnosticați cu scleroză multiplă în Centrul de Radiologie și Imagistică Medicală Cavxmed Galați. Informațiile necesare întocmirii bazelor de date și imaginile au fost obținute prin analiza fișelor de solicitare a investigațiilor, a protocoalelor de examinare și a imaginilor din arhiva centrului.

Rezultate: din totalul leziunilor demielinizante 9,75% au fost diagnosticați cu scleroză multiplă. La distribuția pacienților după sex se constată o predominanță a sexului feminin 72,15% față de sexul masculin. Scleroza multiplă afectează pacienții de vârstă tânără între 15 și 45 ani, 75,95% dintre ei fiind din mediul urban. Din cele 79 de cazuri 86,10% au avut ca metodă de diagnostic rezonanța magnetică

iar 13,90% tomografia computerizată. Ca și localizare a leziunilor demielinizante 91,15% au prezentat leziuni doar cerebrale iar 8,85% au avut și leziuni la nivelul cordonului spinal. De asemenea 57% au prezentat leziuni doar la nivel supratentorial și 43% au prezentat leziuni atât supra cât și infratentorial. Din cei diagnosticați cu scleroză multiplă 17,7% au prezentat leziuni subcorticale iar 34,80% au asociat atrofie cerebrală. Post administrare de Gadolinium 42% au prezentat leziuni active iar restul leziuni inactive.

Concluzii: Imagistica prin rezonanță magnetică constituie investigația de primă intenție în explorarea patologiei demielinizante. Este o metodă de elecție, neinvazivă, cu o sensibilitate și specificitate net superioară față de computer tomografie în diagnosticul și monitorizarea sclerozei multiple.

STUDIUL CONTINUTUL DE FITOSTEROLI PREZENȚI ÎN UNELE PLANTE MEDICINALE UTILIZATE ÎN TERAPIA UNOR AFECȚIUNI GINECOLOGICE

Autor : Mihalache Irina
Coordonator: SL. dr. Furdui Bianca

Motivația studiului: Fitosterolii, sau sterolii din plante, sunt triterpene similare structurii colesterolului cu configurație diferită la catena laterală. Fitosterolii se găsesc în numeroase plante dar și în semințele unor plante. Ei se găsesc în natură sub formă liberă dar și sub formă de fitosteride, glicozide. Au importanță în biosinteza hormonilor steroidici dar și a vitaminelor D. De asemenea, inhibă absorbția intestinală a colesterolului.

Scopul prezentului studiului a constat în determinarea prezenței și a concentrației totale de fitosterolilor din plante cu utilizare în afecțiuni ginecologice (gălbenele – *Calendula officinalis* și coada șoricelului - *Achillea millefolium*).

Materiale și metode: Studiul s-a efectuat utilizând material vegetal autohton. Extracția sterolilor s-a făcut utilizând solvenți specifici (cloroform, metanol), urmată de un proces de saponificare, pentru îndepărtarea lipidelor saponificabile. Identificarea prezenței sterolilor

s-a făcut prin reacții chimice caracteristice. Pentru dozare s-a utilizat cromatografia în strat subțire cantitativă.

Rezultate: În urma studiului efectuat a fost identificată prin examen chimic calitativ prezența fitosterolilor în cele 2 specii de plante. Prin dozare am evidențiat că în specia *Calendula officinalis* concentrația de fitosteroli totali a fost de 1,5 mg/g plantă, în timp ce specia *Achillea millefolium* a avut 1,9 mg fitosteroli/g de material vegetal.

Concluzii: Studiul efectuat a pus în evidență prezența în cele 2 specii de plante utilizate a fitosterolilor în concentrații apropiate și destul de importante, ceea ce poate explica efectul terapeutic al plantelor studiate în unele afecțiuni ginecologice, bazate pe dereglări hormonale.

**SECTIUNEA ȘTIINTE FARMACEUTICE ȘI
MEDICINĂ DENTARĂ****COMISIA DE EVALUARE****PREȘEDINTE****Prof.univ.dr. Alexandru CHIRIAC****Membrii****Sef lucrari dr. Costinela GEORGESCU****Sef lucrari dr. Farm. Olimpia DUMITRIU-BUZIA****Asist.dr. Madalina MATEI****Secretar****Sef lucrari dr. Mariana LUPOAE**

PARTICULARITATI HISTO-ANATOMICE DE IDENTIFICARE A UNOR SPECII MEDICINALE APARTINAND GENULUI *PLANTAGO*

Autori : Mihaila Bianca, Coman Adelina Giorgiana
Coordonatori: SL Dr. Mariana Lupoae, SL Dr. Bianca Furdui

Motivația studiului: Lucrarea de față urmărește caracterizarea botanică și fitochimică a două specii aparținând genului *Plantago*, Fam *Plantaginaceae*. Statisticile evidențiază faptul că peste 1500 de compuși noi sunt identificați anual în diferite specii de plante și un sfert dintre medicamentele prescrise conțin substanțe de origine vegetală.

Material și metodă. Studiile s-au realizat folosind material vegetal autohton, plante din speciile: *Plantago media* și *Plantago lanceolata* recoltate din biobaza Facultății de Medicină și Farmacie. Am urmărit examinarea macroscopică și microscopică în vederea stabilirii identității speciilor, iar fitochimic, am realizat identificarea calitativă prin reacții de culoare a principalelor grupe de compuși bioactivi pentru plantele aflate în studiu

Rezultate: Examenul macroscopic pune în evidență caracteristicile specifice pentru cele două specii din genul *Plantago*. Secțiunea transversală, prin frunză, se caracterizează la ambele specii prin structură heterogenă asimetrică având palisada alcătuită din două-trei rânduri de celule. Analiza fitochimică a pulberii vegetale pune în evidență prezenta mucilagiilor, rasinilor, ulei gras, taninuri, compuși fenolici- acestea fiind importante surse de principii bioactive.

Concluzii: Caracterele legate de particularitățile botanice macro și microscopice confirmă identitatea celor două specii medicinale din genul *Plantago* apreciate pentru bogăția de compuși biologic activi.

DETERMINAREA VITAMINEI C ȘI A SĂRURILOR MINERALE PREZENTE ÎN FRUCTELE SPECIEI *ROSA* *CANINA (CYNOSBATI FRUCTUS)*

Autor: Antohe (Bratescu)Magdalena

Coordonatori: Conf.dr Ghe. Zgherea, SL.dr. Lupoaie Mariana

Motivația studiului: Măceșul (*Rosa canina*) reprezintă un adevărat depozit de vitamina C, având un conținut mai bogat decât lămâile, vișinele, merele sau multe alte fructe și legume, și este mineralizant prin conținutul de săruri minerale. Studiul de față face o comparație între valorile vitaminei C din produsul *cynosbati fructus* conservat prin uscare și congelare cit și analiza valorilor sărurilor minerale (ionilor de Na^+ , K^+ , Ca^{2+} , Mg^{2+}) a produsului vegetal recoltat din cele 3 zone (Galați, Buzău și Iași).

Materiale și metode: *Extracția vitaminei C din materialul vegetal.* Am folosit un extract apos, cu apă acidulată, din produsul uscat și din cel congelat, și pentru determinarea conținutului de vitamina C am folosit "Metoda iodometrică". *Extracția sărurilor minerale din materialul vegetal.* Sărurilor minerale au fost determinate spectrometric cu filtre specifice pentru fiecare lot din cele 3 zone

Rezultate: Rezultatele valorice obținute au fost comparate cu cele din literatura de specialitate. Rezultatele obținute în acest studiu au demonstrat că produsul vegetal congelat conține o cantitate mai mare de vitamina C decât produsul vegetal uscat și că sărurile minerale din cele trei zone sunt asemănătoare și corespund cu valorile din literatura de specialitate.

Concluzii: Proprietățile vitaminizante, mineralizante și revigorante, ale măceșului, cresc rezistența organismului. Conținutul de vitamina C se diminuează în procesul de conservare, mai ales prin uscare drept urmare măceșele ar trebui consumate proaspete sau cel mult congelate.

STUDIUL PREZENȚEI ACIDULUI FOLIC ÎN DIFERITE SORTIMENTE DE CEREALE

Autor: Latu Lorena Corina

Coordonator științific: SL dr. Furdui Bianca

Motivația studiului: Acidul folic și derivații săi prezintă un larg interes în biologie și medicină datorită funcțiilor coenzimatice îndeplinite în organism într-o serie de reacții de importanță vitală. Acidul folic participa la formarea timinei și a bazelor purinice din ADN, deținând astfel un rol fundamental în creșterea și reproducerea celulară. Deficitul de acid folic la femeile însărcinate poate determina nou-născuți cu greutate mică la naștere sau cu anomalii congenitale, în special la nivelul creierului și coloanei vertebrale (defecte de tub neural). *Scopul studiului* nostru a constatat în determinarea prezenței acidului folic în diferite sortimente de grâu (târâțe de grâu, grâu decorticat și grâu germinat) și a concentrației de acid folic din aceste produse.

Materiale și metode: Studiul a fost efectuat pe 3 sortimente de grâu (târâțe de grâu, grâu decorticat și grâu germinat). Extractele obținute au fost supuse identificării prin reacții chimice a acidului folic și dozării spectrofotometrice.

Rezultate: În urma studiului efectuat a fost identificată prin reacții chimice prezența acidului folic în toate cele trei sortimente de grâu. Dozarea a evidențiat că târâța de grâu a avut o concentrație în acid folic de 258μg/100g, grâul germinat 92,37μg/100g, în timp ce grâul decorticat a avut o concentrație în acid folic de 67,12μg/100g.

Concluzii: Concentrațiile de acid folic din probele analizate sunt comparabile cu datele raportate în literatura de specialitate. Datorită faptului că organismul uman nu poate produce suficient acid folic, este recomandat să avem o dietă care trebuie să conțină alimente bogate în acid folic, cum ar fi cerealele, dar și legumele cu frunze verzi (spanac), fructe, gălbenuș de ou, ficat.

STUDIUL FITOCHIMIC AL PRODUSULUI VEGETAL *HYPERICI HERBA*

Autor: Stamate Simona Alina

Coordonatori: SL dr. Lupoai Mariana, SL dr. Furdui Bianca

Motivația studiului: Cu proprietăți antidepresive, sedative, antiseptice, astringente, antiinflamatoare, vasodilatatoare și cicatrizante, specia *Hyperici herba* este un exemplu elocvent pentru ceea ce înseamnă fitoterapie modernă trecând de la utilizarea empirică la cea științifică, a extractelor standardizate. Scopul prezentei lucrări a fost realizarea unui studiu calitativ și cantitativ a unor compuși bioactivi (ulei volatil, flavonoide, carotenoide, hipericină, terpenoide și fitosteroli) din plantele speciei *Hypericum Perforatum*, în scopul validării științifice a efectelor terapeutice ale acesteia.

Materiale și metode: Studiile s-au realizat folosind material vegetal uscat. Studiile chimice calitative și cantitative s-au realizat pe fracțiuni de ulei volatil, hidrodistilat, extract eteric, alcoolic și cloroformic obținute din plantele respective prin metode specifice. Identificarea prezenței diferitor categorii de compuși bioactivi s-a realizat prin reacții de culoare specifice și cromatografie, dozarea anumitor componente realizându-se în general prin metode spectrofotometrice.

Rezultate: În urma studiului de laborator efectuat asupra speciei *Hypericum perforatum* s-a demonstrat că planta studiată conține ulei volatil bogat în terpenoide, derivați antracenici (hipericină) identificați prin cromatografie pe hârtie, flavonoide (rutină și quercetină) identificate prin cromatografie pe strat subțire și dozate spectrofotometric, precum și carotenoide (luteină, β -caroten) identificate cromatografic și chimic și dozate spectrofotometric.

Concluzii:

Rezultatele obținute confirmă complexitatea compoziției plantei cercetate și susțin efectele terapeutice ale acesteia.

EXTRACȚIA ȘI IDENTIFICAREA UNOR IZOFLAVONOIDE CU ACȚIUNE HORMONALĂ DIN VEGETALE

Autor : Cazanevscaia Anna

Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela.

*“Natura-ți dă zilnic exemplul de a trai.”*Nicolae Iorga

Omul este o mașinărie complexă care are secretele și tehnologiile sale de funcționare. Ființa umană este considerată azi ca având o existență tridimensională: biologică, psihologică și socială. Omul tinde să supraviețuiască biologic, să creeze psihologic și să evolueze social, iar drept sursă de inspirație îi servește mediul în care își desfășoară activitățile adică Natura. Pornind de la aceasta colaborare indispensabilă și a asemănării structurale și funcționale dintre fitohormoni și hormoni a apărut ideea acestei lucrări. Obținerea sau izolarea unor fitohormoni care ar putea rezolva problema dezechilibrelor hormonale cum ar fi menopauza sau cancerul de sân este un domeniu de mare interes. Studiile de specialitate arată că genisteina și daidzeina (isoflavone derivate din soia) sunt capabile să inhibe dezvoltarea atât a cancerelor hormonale cât și non-hormonale cum ar fi cancerul de sân, de prostata, și cancerul de piele. Tratamentul TRAMP pentru șoareci cu 100-500 mg genisteina / kg a redus incidența stadiului avansat al tumorilor de prostată, într-un mod dependent de doză (Mentor-Marcel et al., 2001). Această lucrare reprezintă o prima parte a unui studiu mai amplu pe care ni l-am propus. Ea constă în extragerea genisteinei și daidzeinei, compuși din clasa izoflavonoidelor, din germenii de soia, mărar și anason. Germenii au fost obținuți de noi în laborator și apoi supuși extracției cu solvenți organici. Extractele obținute au fost analizate prin metode spectrale și cromatografice. Metoda de extracție aplicată a condus la izolarea genisteinei și daidzeinei, prezența acestor compuși fiind evidențiată de prin cromatografie, CSS, și analiză UV-Vis. Rezultatele obținute demonstrează prezența izoflavonoidelor în germenii de soia, mărar și anason, extractele obținute fiind ulterior utilizate în alte cercetări ce vor urmări studiul dezechilibrelor hormonale, studii pe care dorim să le realizăm pe animale de laborator.

TERPENOIDE DIN ULEIURI ESENȚIALE. APLICAȚII ÎN OBȚINEREA PARFUMURILOR

Autor: Ciobanu Varlan Aurelia

Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela

Uleiurile esențiale se cunosc din cele mai vechi timpuri datorită efectelor terapeutice. Ele au fost utilizate de egipteni, greci, arabi, romani atât în tratarea diferitelor afecțiuni (arsuri, rani etc.) cât și în practicile religioase (ex: îmbalsamari), cât și în viața de zi cu zi (aromatizarea diferitelor bauturi, uleiuri pentru masaj sau bai).

Proprietățile antioxidante, anti-microbiene, anti-fungice, anti-mutagene, sedative, aromatizante etc. demonstrate de multitudinea de studii efectuate asupra compoziției lor în ultimii ani și fac ca uleiurile volatile să ocupe un rol important în diferite industrii: farmaceutică, medicală, alimentară, chimică, în parfumerie dar nu în ultimul rând în agricultură.

Principalele obiective ale acestui studiu au urmărit identificarea compușilor cu structură izoprenoidă din citrice precum și obținerea unui produs cosmetic din categoria parfumurilor având ca bază uleiurile obținute și analizate.

Metodele de lucru utilizate pentru realizarea obiectivelor lucrării au fost următoarele: analiză cromatografică pe coloană (HPLC), spectrofotometria UV – Vis.

Produsul vegetal folosit a fost pericarpul din speciile *Citrus medica* (lămâi), *Citrus sinensis* (portocale) *Citrus latifolia* (lime), *Citrus reticulata* (mandarine) toate aparținând familiei *Rutaceae* și au fost prelucrate în stare proaspătă, imediat după separare de pulpa. Toate fructele au fost procurate din comerțul cu produse alimentare.

În urma analizei uleiurilor eterice am pus în evidență prezența compușilor cu grupări alcoolice și carbonilice din clasa terpenoidelor având martori compuși puri din clasele respective și am comparat rezultatele cu datele existente în literatura de specialitate. În paralel am obținut un parfum cu note florale având ca bază uleiurile volatile utilizate.

DERIVAȚI CU NUCLEU DE IMIDAZOL, INHIBITORI AI POMPEI DE PROTONI

Autor: Bujor Monica

Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela

Imidazolul este un compus cu structură heterociclică întâlnit într-un număr mare de combinații organice naturale sau de sinteză. Acesta intră în componența unor molecule cu o importantă activitate biologică (aminoacizi, vitamine), fiind însăși o parte importantă a medicamentelor de sinteză. Prin prezența sa în structura unor medicamente, inelul imidazolic poate determina acțiuni farmacologice variate, de exemplu antibacteriană, anxiolitică, antihipertensivă, decongestionantă, sau antisecretoare.

Dintre derivații cu nucleu de imidazol, o clasă folosită în prezent pe scara largă este cea a inhibitorilor pompei de protoni - compusi utilizați în tratamentul afecțiunilor digestive care au rolul de a inhiba secreția de acid clorhidric de la nivelul stomacului. Aceștia sunt unii dintre cei mai potenți compuși cu acțiune antisecretoare, reprezentând medicația de primă elecție pentru numeroase tulburări digestive precum boala de reflux gastro-esofagian sau ulcerul.

Ținând cont de varietatea compușilor cu nucleu imidazolic, metodele de analiză cele mai frecvent utilizate pentru studiul acestora sunt cromatografia și spectrofotometria. În cadrul acestui studiu am urmărit identificarea și dozarea calitativă și cantitativă a unor medicamente din clasa inhibitorilor pompei de protoni (omeprazol, lansoprazol și pantoprazol), pentru aceasta utilizând ca metode de analiză cromatografia pe strat subțire (TLC), cromatografia pe coloană (HPLC), și spectrofotometria UV-VIS. Rezultatele obținute au fost comparate cu datele existente în literatura de specialitate.

COMPUȘI DIN CLASA AMINELOR CU PROPRIETĂȚI BIOLOGIC ACTIVE

Autor: Oancea Raluca

Coordonator: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela

Aminele aromatice reprezintă o clasă importantă de compuși organici, care conțin în molecula lor o grupare amino legată de un nucleu benzenic și au o largă utilizare, fiind folosite în industria vopselurilor și coloranților (azo derivați), în industria chimică, farmaceutică sau alimentară (nitrozaminele sunt utilizate pentru conservarea alimentelor, pentru menținerea culorii roșii a cărnii). Substanțele medicamentoase obținute din amine pot avea diverse acțiuni farmacologice: bronhodilatatoare (salbutamol, efedrina, adrenalina), expectorantă (bromhexin, ambroxol), antihipertensivă (metildopa), antialergică (clorfeniramina), anorexigenă (sibutramina, amfepramona), antivomitivă (metoclopramid), stimulantă psihomotorie (amfetamina).

Principalele obiective ale acestui studiu au urmărit identificarea și determinarea unor compuși cu structură aminică, cu acțiune la nivelul aparatului respirator (salbutamol, bromhexin). Salbutamolul este un agonist β_2 -adrenergic, utilizat în principal în tratamentul astmului bronșic, emfizemului pulmonar și în alte bronhopneumopatii obstructive reversibile, iar bromhexinul are acțiune expectorantă, fluidificând secrețiile bronșice și este indicat în tratamentul bolilor bronhopulmonare acute și cronice, însoțite de secreții vâscoase (bronșita acută, bronșita cronică, bronșiectazii, traheobronșită).

Astfel, pentru determinarea și identificarea salbutamolului și bromhexinului din formele farmaceutice am utilizat metoda cromatografică pe strat subțire (TLC), metoda cromatografică pe coloană (HPLC) și metoda spectrofotometrică UV-VIS, bazată pe reacții de oxidare, în urma cărora am determinat concentrațiile celor două substanțe medicamentoase ($\mu\text{g/ml}$).

DETERMINAREA ACTIVITĂȚII ANTIOXIDANTE A COMPUȘILOR ORGANICI BIOACTIVI PREZENȚI ÎN UNELE SPECII DIN GENUL *PINUS*

Autori: Ovidenie Cristina, Tîrîlă Daniela

Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL dr. Lupoai
Mariana

Motivația studiului: *Pinus sylvestris* (pinul de pădure), *Pinus nigra* (pinul negru) și *Pinus mugo* (jneapănul) sunt specii de conifere aparținând familiei Pinaceae și au o compoziție chimică constituită din ulei volatil, taninuri, rezine, flavonoide, polifenoli, lignine și vitamine cu proprietăți biologice active.

Material și metodă: În scopul de a obține noi produse farmaceutice cu conținut important de substanțe cu acțiune farmacologică, în această lucrare am încercat să evidențiem acțiunea antioxidantă puternică a acestora prin metode de extracție și analiză. Extracția s-a realizat utilizând macerarea simplă cu alcool de 70° urmată de ultrasonare și filtrare, respectiv prin distilare cu vapori de apă, urmată de extracție cu solvenți organici. Analiza a constatat în determinarea caracterului antioxidant al extractelor utilizând metoda DPPH.

Rezultate: Soluțiile obținute în urma extracțiilor hidroalcoolice, respectiv distilate, au fost supuse reacției cu radicalul diphenil-picril-hidrazil (DPPH) și s-a determinat activitatea de anihilare a acestui radical. În urma acestei activități experimentale s-a constatat că activitatea antioxidantă cea mai mare o prezintă uleiul volatil de *Pinus sylvestris* obținut pe cale industrială, urmat de extractul alcoolic de *Pinus nigra* obținut în laboratorul nostru.

Concluzii: În urma determinărilor realizate în această lucrare putem aprecia că genul *Pinus* conține specii ce reprezintă o sursă importantă de compuși bioactivi, fapt demonstrat de puternica activitate antioxidantă cu rol evident în farmacoterapie.

COMUNICAREA PACIENT- FARMACIST ÎN JUDEȚUL GALAȚI

Autor: Nechita Manuela Andreea
Coordonator SL Dr. Buzia Olimpia

Lucrarea de fata isi propune sa efectueze un studiu de caz cu ajutorul **tehnicii chestionarului** cu scopul de a cunoaște opinia pacienților cu privire la comunicarea farmacist – pacient. Studiul s-a realizat pe un eșantion de 2000 de persoane din orașul Galați, în perioada mai-iunie 2012, în apropierea unor farmacii din Galați ca obiective:

- ♦ studierea calității comunicării dintre farmacist și pacient în farmaciile de circuit deschis din orașul Galați;

- ♦ analiza statistică a datelor obținute, în vederea identificării deficiențelor actuale din comunicarea farmacist – pacient.

Studiul a demonstrat că pentru a construi și menține în timp o relație profesională cu pacientul, comunicarea este esențială. De asemenea, interpretarea rezultatelor a arătat că, uneori, comunicarea poate fi ineficientă sau poate fi împiedicată și distorsionată datorită barierelor de comunicare. Datorită faptului că pacienții care au răspuns la chestionar apreciază farmaciștii ca fiind profesioniști, cu un comportament adecvat, acordând încredere în sfaturile pe care le oferă, alegând să nu își schimbe actualul farmacist, putem considera aceste elemente ca fiind punctele tari ale comunicării farmacist – pacient ce reies din interpretarea rezultatelor studiului.

Eșantionul analizat a cuprins 2000 de pacienți. După prelucrarea datelor, am putut concluziona că există încă deficiențe în ceea ce privește modul de comunicare dintre farmacist și pacient. Se impune astfel o creștere a calității informațiilor oferite de personalul de specialitate din farmaciile publice. Se impune o mai buna abordare de catre farmacist a relatiei cu anumiti pacienti care s-au dovedit a avea o personalitate mai dificila.

ULEI ESENTIAL DE LAVANDA

Autor :Maftciu (Moscaliuc) Cornelia

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Lavanda are proprietati de vindecare miraculoase, naturale si sigure pentru pielea ta. Uleiul esential de lavanda este foarte bun pentru mentinerea *sanatatii pielii*. Acest ulei este extras direct din florile de lavanda.

Proprietatile terapeutice ale uleiului de lavanda sunt: antidepresiv, antiseptic general, antiseptic pulmonar, antimigrenos, anireumatic, antispasmodic, analgezic, anticonvulsiv, bactericid, antireumatic, decongestiv, calmant al iritabilitatii cerebro-spinale, carminativ, diureic, emenagog, hipotensor, mareste secretia gastrica si peristaltismul intestinal, sudorific, tonic, tonic cardiac, vermifug, calmant (unul dintre cele mai eficiente, valabil si in cazul nevrozelor, psihozelor, depresiilor, etc), hipnotic usor, insecticid, fluidifiant al secretiilor bronhice, reglator nervos.

In anumite afectiuni, uleiurile volatile folosite intern reprezinta cel mai rapid remediu al aromoterapiei si al fitoterapiei. Aceste afectiuni sunt cele infectioase, dezechilibrele hormonale, dezechilibrele psihice, boli cauzate de stress, de un mod de viata necorespunzator etc.

Concluzii:

Avantajele utilizarii interne a uleiurilor esentiale:

- sunt rapide (in multe cazuri s-au dovedit mai rapide chiar decat medicamentele de sinteza);
- sunt puternice(un gram dintr-un ulei volatil este obtinut din zeci sau sute de grame de planta, constituind un adevarat concentrat natural, eficient si in doze mici - de ordinul a catorva picaturi).
- sunt bine asimilate de organism si nu necesita administrare in doze mari.

STUDIUL CALCIULUI ȘI MAGNEZIULUI DIN CITRICE

Autor : Săvan Sândica

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Importanta ionilor de calciu si magneziu pentru mentinerea echilibrului biochimic si dezvoltarea armonioasă a organismului uman pe toată perioada vietii. Necesitatea consumului de sucuri naturale proaspete din fructe. Calciul este substanta minerala responsabila de rezistenta si sanatatea oaselor. Absenta lui poate duce la rahitism , osteomalacie, osteoporoza si carii dentare. Deoarece cantitatea necesara de calciu nu se poate asigura numai din alimentatie , se recomanda aportul acestuia prin suplimentele alimentare. Necesarul de calciu al femeilor este mai mare dupa nastere si la menopauza , de aceea este nevoie de o suplimentare ridicata. Calciu este necesar si pentru asimilarea calciului. Raportul dintre cele doua minerale este foarte important si este ideal in proportia de 2:1. Calciul ajuta la absorbtia fierului, combate insomnia, intareste oasele, dentiția și sistemul osos.

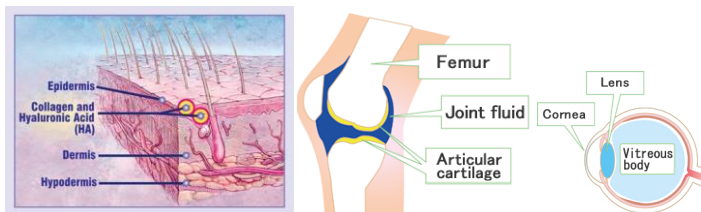
Magneziul este indispensabil functionarii sanatoase a sistemului nervos, muscular și a sistemelor enzimatice, deoarece participă in metabolismul glucidelor, lipidelor, acizilor nucleici și al proteinelor. Asigură buna funcționare a aparatului cardiovascular, fiind un factor important împotriva infarctului de miocard. Încetinește procesul de îmbătrânire și echilibreaza nivelul sanguin al colesterolului, contribuind astfel la profilaxia arteriopatiilor și a aterosclerozei. Unii cercetatori sustin ca administrarea magneziului creste rezistenta organismului fata de infectii si îmbunătătește randamentul intelectual.

ACID HIALURONIC-PREZENT ȘI VIITOR

Autor: Florina Gogota

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivatia studiului: Acidul hialuronic a fost descoperit in 1934, fiind un compus principal al organismului cu rol in retinerea apei in tesutul conjunctiv, piele si organe. Acesta este o componenta a colagenului si poate fi derivat si concentrat din colagen. Acidul hialuronic este totusi creat si degradat mult mai repede in organism decat majoritatea compusilor. Pe masura inaintarii in varsta scade capacitatea corpului de a produce acid hialuronic. Procesul imbatranirii este strans legat de aceasta deficienta a acidului hialuronic. Acidul hialurnioc este prezent in mod natural in toate organismele vii si este o componenta universala a spatiilor dintre celulele tesuturilor corpului.

Lichidul sinovial si cartilajul articular contin acid hialuronic in concentratie ridicata. Acidul hialuronic contribuie la lubrifierea si la mentinerea functiei normale, de amortizare, a articulatiilor. Corpul vitros contine concentratii mari de acid hialuronic, acesta avand rol in mentinerea formei globului ocular.

Concluzii. Acidul hialuronic joaca un rol important in sinteza colegenului, proteina cel mai des intalnita in organism. Administrarea orala de suplimente cu acid hialuronic pare cea mai buna solutie pentru obtinerea unor efecte care se observa pe termen lung.

COMPUSI ACTIVI BIOLOGIC DIN *GALANTHUS NIVALIS*, INHIBITORI DE ACETILCOLINESTERAZA

Autori: Tîrîlă Daniela, Ovidenie Cristina

Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL.dr. Lupoaie
Mariana

Motivația studiului: Ghiocelul (*Galanthus* L.) este un gen de plante bulboase din familia Amaryllidaceae. În bulbul de *Galanthus nivalis* se găsesc numeroși compuși printre care și un alcaloid numit galantamină, medicament folosit în special în demența vasculară și maladia Alzheimer.

Material și metodă. Datorită importanței farmacologice a acestui compus utilizat în boli incurabile și cu efecte marcante asupra bolnavului și asupra societății, în această lucrare ne-am propus extracția, identificarea și caracterizarea extractelor obținute din diverse părți ale materialului vegetal folosit, *Galanthus nivalis*, studiu care s-a făcut în comparație cu substanța etalon, galantamina de sinteză. Extracția bulbilor și a părții superioare a plantei s-a realizat utilizând macerarea simplă cu alcool de 70° urmată de ultrasonare și filtrare. S-au utilizat materiale vegetale uscate și congelate. Extractele au fost supuse apoi analizei cromatografice pe strat subțire (CSS) și spectrofotometrice cu spectrofotometrul UV/Vis.

Rezultate: Analiza a constatat în determinarea caracterului antioxidant al extractelor utilizând metoda DPPH, separarea și identificarea cromatografică a galantaminei prin metoda cromatografiei în strat subțire, rezultatele obținute arătând prezența acesteia în extractele analizate. Analizele utilizate au fost aplicate și unor extracte de narcisa, cunoscută deasemenea pentru prezența galantaminei, precum și pentru o soluție de concentrație cunoscută de galantamină. Soluțiile obținute în urma extracțiilor hidroalcoolice au fost supuse reacției cu radicalul difenil-picril-hidrazil (DPPH) și s-a determinat activitatea de anihilare a acestui radical, activitate comparată cu cea a substanței etalon.

Concluzii: Prezența galantaminei a fost pusă în evidență în toate extractele obținute prin CSS precum și prin metode spectrale. Activitatea antioxidantă determinată arată că toate extractele analizate

au capacitatea de a anihila radicalii liberi variind în funcție de planta(ghiocel sau narcisa) și de gradul de uscare al plantei (uscată sau congelată).

OBTINEREA UNEI FORME FARMACEUTICE PE BAZA EXTRACTULUI APOS DE LEMN DULCE

Autor: Cristina Victoria Grigoras
Coordonator: Prof. Univ. Dr. Geta Cârâc

Motivatia studiului: Datorită utilizării *Glycyrrhizei glabra* în medicina tradițională cât și datorită importanței acestei plante atât în medicină cât și ca mirodenie, studiul experimental propune pentru analiză studierea principiilor active și obținerea unei forme farmaceutice din aceasta plantă, cunoscută cu denumirea de lemn dulce.

Material și metodă: probe vegetale dn lemn dulce (Gradina Botanica Galati, 2013). pH-metrie și conductometrie (Consort C862) , Spectrofotometrie UV-VIS (Spectrometer T90+), Spectrofotometrie de raze X cu fluorescența (XRF- Niton), Refractometrie (Refractometrul Abbe), analiza chimică calitativă și cantitativă (reactivi analitici, etuva, cuptor de calcinare).

Rezultate: Analiza acidului glicirizic s-a realizat din doua probe distincte, pulberea din culturi proprii (proba 1) și respectiv dintr-un produs Plafar (proba 2), conform prevederilor din FRX. În urma dozării acestui principiu activ s-au obținut 5,82 % acid glicirizic, (proba1) respectiv 1,06 %, produsul Plafar (proba 2), acesta din urma având o concentrație mai mică în acid glicirizic, care nu se încadrează în limitele prevăzute de FRX. Determinarea pH-ului și conductivității extractului apos de lemn dulce s-a realizat la interval de 7 și 30 de zile, iar valorile obținute indică instabilitatea extractului în timp. Analiza spectrofotometrică a extractului apos de lemn dulce s-a efectuat la același interval de zile, unde s-a observat o scădere a absorbantei indicând degradarea în timp a compusilor prezenți din extract. Determinarea cantitativă a elementelor minerale din pulberea uscată de lemn dulce, a evidențiat prezența Ca, Mg, K, Fe, Sb, Mn. Totodată s-a demonstrat acțiunea antimicrobiană a lemnului dulce.

Obținerea unui sirop din lemn dulce utilizat traditional ca adjuvant în tuse prin rolul de fluidifiant al secrețiilor bronhice, bronhodilatator, secretolitic, bronholic, mucolitic, expectorant; S-a obținut un sirop limpede, vâscos, slab opalescent, gust dulce și miros slab caracteristic. Are o densitate relativă $d_{20}^{20} = 1,279$, un indice de refracție $n_D^{20} = 1,338$ și o concentrație în zahăr = 42,6 % cu o stabilitate corespunzătoare în timp.

Concluzii: Principiile active ale lemnului dulce, studiate în acestă lucrare, responsabile pentru unele acțiuni farmacologice (expectoranta, bronholitica, mucolitica, laxativa, antiinflamatoare, antispastica, bacteriostatica), confirmă scopul obținerii unei forme farmaceutice din acest produsul vegetal.

MATRICARIA CHAMOMILLA

Autor : Miron Georgiana

Coordonator: Conf. Dr. Maria Cioroi

Motivația studiului: Musetelul este una dintre cele mai utilizate plante medicinale din lume, asupra căruia au fost efectuate și cele mai multe cercetări. Mai mult, musetelul este folosit încă din antichitate, de către greci și romani.

Acțiune și întrebuințări:

- uleiul volatil are următoarele acțiuni: antiinflamator, carminativ, antiseptic, cicatrizant, antibacterian și antifungic;
- flavonoidele: spasmolitice, sedative la nivelul SNC, încetini-rea tranzitului intestinal și prevenirea apariției unor ulceratii;
- mucilagiile: imunostimulator, antiinflamator la nivel local și antiirritativ.

Extern se folosește sub formă de inhalatii, gargarisme, ape de gură, cataplasme, clisme, unguente ale mucoaselor nazale, bucale, genitale și anale, dar și în iritații ale tractului respirator.

Uleiul se folosește în diferite preparate cum ar fi: săpun, creme, șampon, paste de dinți și parfumuri.

Concluzii: Datorita varietatii efectelor sale benefice, extractul din *Matricaria chamomilla* este folosit in numeroase produse farmaceutice si cosmetice.

STUDIUL PRINCIPIILOR ACTIVE DIN SEMINȚELE SPECIEI *AESCULUS HIPPOCASTANUM L.*

Autor : Vrînceanu (Buleandră) Nela

Coordonatori științifici: ȘL dr. Furdui Bianca, ȘL dr. Lupoai
Mariana.

Motivația studiului: Utilizarea plantelor pentru prevenirea și tratarea bolilor reprezintă cea mai veche formă de medicină cunoscută. În ceea ce privește specia *Aesculus Hippocastanum*, în fitoterapie se folosesc coaja, frunzele, florile și semințele. Scoarța se recoltează în luna aprilie, frunzele în luna mai, frunzele din mai pana în iunie, iar semințele în lunile septembrie-octombrie. Planta are proprietăți astringente și antiinflamatoare, vasoconstrictive.

Lucrarea de față urmărește analiza calitativă și cantitativă a unor compuși bioactivi (saponine triterpenice, lipide, substanțelor proteice) din semințele speciei *Aesculus Hippocastanum*, în scopul validării științifice a efectelor terapeutice ale acestora.

Materiale și metode: Studiul s-a efectuat utilizând material vegetal autohton, castane sălbatice, recoltate și uscate de noi.

Prezența principiilor bioactive investigate s-a evidențiat prin reacții chimice specifice fiecărei clase de compuși. Dozările s-au realizat prin metode gravimetrice, titrimetrice sau cromatografice.

Rezultate: În urma studiului efectuat a fost identificată prin examen chimic calitativ prezența lipidelor, a substanțelor proteice și a saponinelor triterpenice de tipul escinei în semințele speciei *Aesculus Hippocastanum* (castane sălbatice). Dozările efectuate au arătat un conținut ridicat pentru toate aceste principii bioactive.

Concluzii: Rezultatele obținute confirmă complexitatea compoziției speciei *Aesculus Hippocastanum* și susțin efectele terapeutice ale acesteia.

CARACTERIZAREA COMPUȘILOR BIOACTIVI CU STRUCTURĂ POLIFENOLICĂ DIN EXTRACTE DE *SAMBUCUS NIGRA*

Autor: Cristache Grecu Mariana

Coordonatori: conf.dr. Dinică Rodica Mihaela, SL.dr. Lupoai
Mariana

Motivația studiului Proprietățile curative ale socului au fost bine cunoscute, socul fiind folosit ca și plantă de leac încă din antichitate. Chiar Hippocrate recomanda fructele de soc pentru afecțiuni ale tractului respirator superior. Datorită compoziției complexe bogată în numeroase principii active precum: vitamine, taninuri, flavonoide, saponine, terpenoide sau zaharuri, de departe cele mai importante din punct de vedere farmacologic sunt compușii cu structura fenolică cu rol antioxidant.

Material și metodă: Având în vedere compoziția complexă, am utilizat pentru studiul compoziției chimice (calitativ și cantitativ) următoarele metode: spectrofotometria UV-VIZ (pentru dozarea flavonoidelor: rutina și quercetina, a polifenolilor totali exprimați în acid tanic și acid galic, determinarea activității antioxidante cu DPPH, determinarea heterozidelor cianogene prin metoda argentometrică și separarea cromatografică de înaltă performanță HPLC.

Rezultate: În urma cercetărilor efectuate, am pus în evidență prezența compușilor cu structură polifenolică și activitatea lor antioxidantă, realizând în același timp și o comparație între cantitatea existentă în flori (congelate și uscate) și fructe (congelate și uscate).

Concluzii: În concluzie am observat că fructele uscate prezintă cantitatea cea mai mare în compuși cu structură polifenolică și deci, au activitatea antioxidantă cea mai puternică.

CEREALE GERMINATE – SURSE DE VITAMINE DIN COMPLEXUL B

Autor: Pruteanu Andreea

Coordonator Științific: SL dr. Furdul Bianca

Motivația studiului: Vitaminele B lucrează deseori împreună la susținerea metabolismului, menținerea pielii sănătoase și tonusului muscular, întărirea funcționării sistemului imunitar și sistemului nervos și participarea la dezvoltarea și diviziunea celulară — incluzându-le pe cele ale globulelor roșii din sânge, care previn anemia. De asemenea, ajută la combaterea simptomelor și cauzelor stresului, depresiei și bolilor cardiovasculare. Toate vitaminele B sunt solubile în apă și sunt răspândite în întreg organismul.

Scopul studiului nostru a constatat în determinarea prezenței vitaminelor B₁ și B₆ în diferiți germeni de cereale cât și determinarea concentrației acestor vitamine din aceste produse și compararea rezultatelor cu datele din literatura de specialitate.

Materiale și metode: Studiul a fost efectuat pe 4 sortimente de germeni (grâu, orz, secară, porumb). Extracția vitaminelor s-a realizat printr-un proces combinat, chimic și enzimatic. Identificarea s-a realizat prin reacții chimice specifice, iar dozarea prin metode spectrofotometrice.

Rezultate: În urma studiului efectuat a fost identificată prezența vitaminelor B₁ și B₆ în toate cele patru tipuri de germeni, în cantități destul de mari.

Concluzii: Din rezultatele obținute se observă că germenii de secară au cea mai mare cantitate de vitamina B1 în timp ce germenii de grâu prezintă cea mai mare cantitate de vitamina B6.

UTILIZARILE MEDICALE ALE CANABISULUI

Autor: Ciprian Marus

Coordonator: SL dr. Robu Silvia

Motivația studiului: Aducerea la cunoștință în comunitatea științifică locală a noilor descoperiri în legătura cu efectele benefice ale canabisului.

Material si metoda: Colectarea si prelucrarea datelor din diferite surse cum ar fi carti, articole stiintifice si world wide web.

Concluzii: Cannabisul a fost folosit drept medicament din vremuri stravechi. Se confirma efectele pentru care a fost "prescrisa" inca din antichitate si se descopera noi intrebari, datorita volumului mare de cercetare, in acest moment in care utilizarea medicala este dezbatuta mai mult decat intotdeauna.

METODE DE SINTEZĂ, IDENTIFICARE ȘI DOZARE ALE PARACETAMOLULUI

Autor: Angelescu Vasile Alina

Coordonator științific: SL dr. Furdui Bianca

Motivația studiului: Paracetamolul (acetaminofen) este un derivat de para-aminofenol din clasa analidelor, cu acțiune analgezică și antipiretică, folosit pe scară largă. Introducerea sa în terapeutică s-a făcut în urma constatării efectelor adverse mult mai reduse ale acestuia comparativ cu fenacetina sau acetanilida.

Având în vedere utilizarea foarte frecventă a paracetamolului, prezentul studiu a urmărit aplicarea unei metode de sinteză cât mai eficiente pentru obținerea lui, precum și verificarea unor metode de identificare și dozare ce pot fi utilizate pentru controlul calității medicamentelor ce conțin paracetamol.

Materiale și metode: Sinteza paracetamolului s-a realizat prin acetilarea para-aminofenolului, cu anhidridă acetică. Caracterizarea paracetamolului sintetizat s-a realizat prin spectrometrie RMN, IR și UV-Vis. Verificarea identității și purității produsului s-a realizat prin reacții chimice specifice, conform FRX. Pentru dozarea paracetamolului din diverse preparate farmaceutice s-a utilizat spectrofotometria UV.

Rezultate: Metoda de sinteză utilizată a condus la obținerea paracetamolului pur, cu un randament de 65%. Produsul sintetizat prezintă toate caracteristicile spectrale și chimice conforme cu literatura de specialitate. Metoda de dozare spectrofotometrică

aplicată a permis verificarea compoziției unei serii de preparate farmaceutice pe bază de paracetamol.

Concluzii: Prezentul studiu a realizat cu succes aplicarea unor etape esențiale pentru obținerea unui medicament, respectiv, sinteza, controlul purității, caracterizarea principiului activ, verificarea conținutului de principiu activ din formulele farmaceutice final

EVALUAREA POTENȚIALULUI ANTIOXIDANT AL UNOR EXTRACTE OBȚINUTE DIN INFLORESCENȚELE DE LAVANDA

Autor: Grozavu Tiberiu

Coordonator: Dr. Farm. Robu Silvia

Motivația studiului. Stresul oxidativ joacă un rol central în procesul de îmbătrânire și patogeneza afecțiunilor degenerative, cum ar fi :ateroscleroza, boli cardiovasculare, diabet zaharat de tip II și cancer. Pentru a face față excesului de radicali liberi, organismul a dezvoltat mecanisme endogene și exogene de protecție în vederea menținerii unei homeostazii redox. Datele experimentale indică faptul că în cea mai mare parte, funcțiile biologice ale polifenolilor pot fi atribuite capacității lor antioxidative intrinseci. Existența unei componente fenolice importante în inflorescențele de *Lavandula* precum și proprietățile antioxidante generale ale polifenolilor, a orientat studiul biologic în direcția testării abilităților antioxidante.

Material și metodă. Având în vedere datele menționate în literatură privind extracția polifenolilor din specii de lamiacee, am folosit pentru evaluarea potențialului antioxidant extracția materialului vegetal cu etanol 50%. Determinarea polifenolilor totali s-a bazat pe reacția componentelor din extract cu acid fosfotungstic în mediu alcalin, cu formarea unui complex de culoare albastră, absorbanta soluției fiind măsurată la spectrofotometru la $\lambda=765\text{nm}$ iar exprimarea s-a făcut în echivalent g acid galic. Activitatea de scavenger de radicali liberi a fost evaluată prin măsurarea capacității de neutralizare a radicalului difenilpicrilhidrazil, respectiv de transformare a acestuia în forma sa redusă, de către extractul vegetal.

Rezultate: Comparativ cu etaloanele ,care dezvoltă o activitate de 91-96% și la o concentrație de 2.5mg/ml, efectul antioxdant al extractului este relativ redusă.

Concluzii. Activitatea antioxidantă a fracțiunii polifenolice variază în functie de continutul în polifenoli existenți în extract ,determinați de specie, subspecie și varietatea de cultură.

CALITATEA SI AUTENTICITATEA PULBERII DE ALOE VERA

Autor: Ispășoiu Andra-Daniela

Coordonator Prof. Univ. Dr. Cârâc Geta

Motivatia studiului: Este Aloe vera un produs util cu actiune farmacologica?

Material si metoda: Proba vegetala de Aloe vera (dintr-o sera) uscata prin procedeul numit liofilizare (eliminarea apei dintr-un produs congelat în prealabil, prin sublimare in vid; trecerea directa a apei din stare solida în stare de vapori, cu aport controlat de caldura), pH-metrie si conductomtrie (CONSORT C862), Spectrofotometrie UV-VIS (Spectrometer T90+), Spectrofotometrie de raze X cu fluorescenta (XRF-Niton), analiza chimica calitativa si cantitativa.

Rezultate: Determinarile preliminare, in evaluarea calitatii produsului vegetal, s-au limitat la determinarea umiditatii si cenusii. Umiditatea pulberii de Aloe vera a fost de 9,28 %, rezultat admis de prevederile FRVI, FRVII, respectiv FE6. Rezidul prin calcinare a indicat 8,80 %, o valoare ce este mult peste limita admisa de FRVI, FRVII, FE6. (maxim 2-4%). In analiza calitativa a cenusii totale s-a identificat prezenta unor ioni metalici: Cu^{2+} , Cr^{3+} , Fe^{2+} , Zn^{2+} , Ca^{2+} , K^{+} , Mg^{2+} . Elementele prezente in urme sunt: Cu^{2+} , Zn^{2+} , Ca^{2+} . La determinarea cantitativa a elementelor minerale din pulberea liofilizata, prin spectrofotometrie de raze x cu fluorescenta (XRF), s-a evidentiat prezenta K, Ca, Cr, dar si Sc, Rb. Analiza chimica de evaluare generala a unor clase de compusi organici cu principii active a indicat substante cu caracter reductor, oze si poliholozide, antracenozide, flavonozide, saponozide si taninuri. Caracterul reductor s-a pus in evidenta din solutii extractive apoase si

hidroalcoolice de Aloe vera prin metoda permanganometrică. La soluția extractivă apoasă s-a obținut un procent de 37,52 % substanțe cu caracter reductor, pe când la soluția extractivă hidroalcoolică s-a obținut un procent de 62,41 %.

Determinarea pH-ului și conductivității soluției extractive apoase și hidro-alcoolice de Aloe vera s-a efectuat la diferite intervale de timp (5, 10 și respectiv 30 de zile), iar valorile obținute denotă instabilitatea extractelor în timp. Analiza spectrofotometrică a soluției extractive apoase și hidro-alcoolice de Aloe vera efectuată inițial și după 30 de zile, a indicat o scădere a absorbantei, ca urmare, compușii prezenți din ambele extrakte se degradează în timp. S-a realizat de asemenea și prospectarea activității antimicrobiene și antifungice a pulberii de Aloe vera.

Concluzii: Pulberea de Aloe vera este un produs natural cu principii active complexe și proprietăți reductoare atât pentru soluția extractivă în mediu apos cât și hidroalcoolic.

ACTIVITATEA ANTIBACTERIANĂ A ULEIULUI ESEȚIAL DE CORIANDRU OBTINUT PRIN MICROÎNCAPSULARE

Autor: Morariu - Dubău Andreea

Coordonator: Prof. dr. chim. Ștefan Dima

Conform literaturii de specialitate, bioîncapsularea implică învelirea țesuturilor sau substanțelor biologice active într-o membrană semipermeabilă pentru a proteja structurile biologice pe care le conține de potențialele procese periculoase din mediul înconjurător. Obiectivul principal al microîncapsulării nu este doar acela de a izola total și definitiv substanța activă ci și de a controla viteza și momentul eliberării sale. Primele microîncapsulări s-au realizat la sfârșitul secolului al XIX-lea, în industria farmaceutică, folosindu-se gelatina și zaharoza ca materiale încapsulante. Scopul acestei lucrări este de a evidenția importanța microîncapsulării în activitatea antibacteriană a uleiului esențial de coriandru. Aplicarea tehnicilor de încapsulare variază în funcție de domeniu de aplicație și natura componentului bioactiv. În lucrarea de față am realizat încapsularea

prin metoda coacervării complexe. Activitatea antimicrobiană a uleiului de coriandru s-a determinat prin metoda difuzimetrică Kirby – Bauer. Această metodă folosește ca mediu de testare o suspensie Mueller – Hinton de agar, care nu interferează cu acțiunea medicamentelor antibacteriene testate. Aceasta asigură o creștere corespunzătoare a microorganismelor și permite o difuzie uniformă a uleiului. Mediul de cultură are un pH de 7,2 – 7,4 la temperatura camerei. Experimentele s-au realizat pe platforma de cercetare BIOALIMENT a Facultății de Știință și Ingineria Alimentelor din cadrul Universității Dunarea de Jos din Galați. Culturile s-au realizat pe placi Petri sterile în care s-au turnat 15 cm³ cubi mediu de cultura (MMA- must de malț cu agar), fluidificat și răcit la 45 ° C. Mediul s-a inoculat cu 1 cm³ suspensie de microorganism. Pentru repartizarea uniformă s-a rotit placa Petri în plan orizontal și s-a lăsat în repaus până la solidificare. Pe placă s-au decupat trei godeuri în care s-a introdus uleiul de coriandru liber, ulei de coriandru încapsulat și proba martor. Plăcile s-au păstrat la temperatură constantă timp de 3 zile după care s-au evaluat zonele de inhibiție. Conform rezultatelor obținute pe mediul de cultura, uleiul esențial de coriandru, supus coacervării complexe, prezintă rezistență față de *Geotrichum candidum*, *Rhodotorula glutinis*, *Aspergillus Niger*, *Saccharomyces cerevisiae* și *Penicillium spp.*

FĂȚETE CERAMICE – DE LA CONVENȚIONAL LA MODERN

Autor: Gabriel Valeriu Popa
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu

Motivația studiului: Estetica dentară a luat amploare în ultimul timp, ca o ramură nouă a medicinei dentare. Goana după zîmbetul "hollywoodian" a făcut să se dezvolte noi tehnici care să satisfacă cerințele crescute ale pacienților.

Material și metodă: În această prezentare s-au menționat tehnicile de realizare și condițiile ce trebuiesc îndeplinite pentru o practică de succes necesare atât pentru satisfacția pacientului cât și pentru motivarea personalului medical.

Rezultate:Înainte de a se lua decizia finală de tratament se fac toate modificările necesare din punct de vedere estetic, modificări care se discută cu pacientul.

Concluzii:Alegerea tehnicii convenționale sau moderne de fațetare se face în raport cu modificările de structură ale țesuturilor dure dentare și cu dorința pacientului de corectare a esteticii zâmbetului.

PRINCIPIUL FIZIONOMIC ÎN PROTEZAREA FIXĂ

Autori: Neagu Lidia,Necula Isabela Lorelei, Oprea Alexandra
Coordonator: S.I. dr. Razvan Leata

Motivația studiului: Prezentarea se adreseaza atat studentilor la Medicina Dentara,cat si celorlalti colegi avand ca scop informarea acestora cu privire la notiunile de estetica dentara, respectiv caracteristicile „zambetului perfect” si a proportiei divine aplicate in medicina dentara.

Material și metodă: S-a urmarit evaluarea criteriilor de apreciere a aspectului estetic, atat al fetei, cat și cel al lucrarilor protetice: inclinarea axiala, punctele de contact. S-au evaluat caracteristicile zambetului perfect, proportiile dintilor anteriori in raport cu propotia divina, in concordanta cu literatura de specialitate in domeniu. In cadrul prezentarii s-au folosit imagini sugestive, in vederea obtinerii unei interpretari corecte a informatiilor expuse.

Rezultate: Teoria proportiei divine la nivelul zambetului perfect considera ca raportul ideal intre inaltimea si latimea celor doi centrali este de 1/1.618. In realizarea complexului estetic al fetei intervin o serie de factori, printre care: proportiile dintilor anteriori, linia mediana, inclinarea axiala, punctele de contact, marginea libera incizala, forma arcadei si multi altii. Restaurarea protetica trebuie sa imbine toate aceste principii si caracteristici pentru a imbunatati in mod exceptional aspectul si surasul pacientului.

Concluzii Estetica in protezarea fixa realizata cat mai natural inseamna si o functionalitate buna si invers, fara sa uitam ca estetica nu inseamna „frumosul perfect”, ci armonia si naturaletea care fac ca un individ sa fie unic.

IGIENA LUCRĂRILOR DENTARE FIXE

Autori: Calciu Ciprian, Prodan Georgiana, Croitoru (Pulbere)

Andreea

Coordonator: Șef lucrari, dr. Razvan Leata

Motivația studiului: Lipsa de educație a populației în ceea ce privește igiena orală duce adesea la probleme de sănătate ce se pot complica depășind spațiul cavității bucale. În cazul lucrărilor protetice fixe, cunoașterea unor minime norme de igienă e necesară pentru evitarea apariției problemelor de sănătate, prelungind durata de viață a lucrărilor dentare, cu efect benefic chiar și asupra psihicului pacientului.

Material și metodă: În realizarea proiectului s-au preluat și prelucrat informații din manuale și cărți de specialitate cu privire la materialele și metodele utilizate în obținerea unei igiene dentare maxime la nivelul diverselor lucrări protetice.

Pentru a pune în evidență realizarea unei igiene complete a lucrărilor protetice s-a făcut o paralelă între proprietățile materialelor din care acestea au fost realizate (acrilat și portelan).

Rezultate: S-a constatat că în urma realizării unei manopere gresite sau a utilizării unor perii incorecte în timpul igienizării protezelor, acestea au dus la apariția ulceratiilor și la expunerea marginilor protezei ca urmare a modificării conturului gingival.

Realizarea unei igiene dentare complete este împiedicată de prezența contactului dintre proteza și țesutul de sprijin, contact ce este influențat de fluxul și vascozitatea salivara.

Concluzii: Este necesară o educație a populației în privința igienei orale, cuprinzând atât aspecte legate de tehnici de igienizare cât și de conștientizare a riscurilor la care se expun nu numai pacienții cu proteze dentare, dar și cei care nu au fost supuși unei astfel de terapii.

MIJLOACE DE RETENȚIE ALE PROTEZELOR PARȚIALE MOBILE DIN TRECUT PÂNĂ ÎN PREZENT

Autori : Dimofte Alina Ramona, Gurau Fanel Sorin, Iftodi Cristina,
Onea Roxana Madalina

Coordonator: Sef lucrari, dr. Razvan Leata

Motivația alegerii acestei teme, o reprezinta dorinta de a intelege si prezenta, intr-un mod cat mai detaliat, drumul parcurs de protetica dentara mobila de la inceputurile istoriei pana in vremea noastra. Este important sa stim de unde s-a plecat, si bineinteles, unde s-a ajuns cu tehnicile stomatologice.

Material și metodă: prezentare powerpoint (ppt)

Rezumat: Drumul parcurs de protetica dentara de la inceputurile istoriei pana in vremea noastra a fost influentat de continua evolutie stiintifica si culturala a omenirii, care nu a lasat neatinsa nici aceasta ramura a medicinei, stomatologia. In evolutia stomatologiei, deci si a proteticii dentare, se disting trei perioade, si anume: I.Protetica dentara de la inceputurile istoriei omenirii pana in Evul Mediu; II. Protetica dentara in Evul Mediu; III.Protetica dentara in timpurile moderne (secolul al XVIII-lea - al XX-lea). Daca la inceput se foloseau ligaturi din sarma de aur pentru imobilizarea dintilor mobili, dinti artificiali din os si fildes, care erau fixati de dintii vecini edentatiei cu fire de par de cal sau cu matase; incepand cu secolul al XVIII-lea au aparut protezele totale si partiale care se mentineau gratie unor arcuri, ventuze, stifturi fixate cu un capat in baza protezelor.In zilele noastre, adica secolul al XX-lea (perioada stiintifica), au aparut metode revolutionare, capabile sa asigure fizionomia pacientului, fonetica, si o masticatie favorabila.

Printre cele mai utilizate metode actuale de mentinere a protezelor partiale sunt: crosete din sarma pentru protezele acrilice, crosete turnate pentru protezele scheletate, sisteme de culise, capse, bare cu calareti, telescopare si sisteme magnetice.Cu siguranta, cu trecerea timpului vor aparea noi metode de tratament ce vor prezinta o noua serie de avantaje si efecte benefice atat pentru medic, cat și pentru, toate aceste tehnici de mentinere prezentate fiind privite precum cele folosite in Evul Mediu „de domeniul trecutului”.

ASPECTE PRIVIND DINAMICA ARTICULAȚIEI TEMPORO MANDIBULARE

Autor: Placinta Mihaela Alexandrina, Tinjala Gabriela-Silvia, Tecuta Ionela-Ana

Coordonator: SL Dr. Razvan Leata

Motivația studiului: Prezentarea are drept scop informarea tuturor studenților de la „Facultatea de Medicina Dentara” asupra dinamicii articulației temporo-mandibulare și consecințele patologice.

Material și metodă: S-a urmărit evaluarea criteriilor de apreciere cu privire la această articulație. Au fost evaluate elementele anatomice care ajută în dinamica. În cadrul prezentării s-au folosit imagini sugestive, în vederea obținerii unei interpretări corecte asupra studiului nostru.

Rezultate: Rezultatele cercetărilor noastre au dovedit faptul că funcționalitatea articulației temporo mandibulare este unul din cele mai importante criterii pentru sănătatea organismului și a danturii fiecărei persoane. Am încercat să demonstrăm că nu este de ajuns să avem o dantură frumoasă ci este nevoie și de o funcționalitate ideală.

Concluzii: Deși majoritatea oamenilor consideră că estetica danturii este cea mai importantă, noi, ca și studenți la Medicina Dentara dorim să punctăm, prin acest proiect funcționalitatea ATM trebuie să fie pe primul plan.

PROTEZE ACRILICE VS PROTEZE TOTALE FLEXIBILE

Autor: Cotelea Zinaida

Coordonator: S.L.Dr Leata Razvan

Motivația studiului: Aflând de existența protezelor flexibile în momentul când știam doar de proze acrilice cu baza rigidă m-a interesat să inteleg necesitatea apariției lor și diferența față de protezele clasice.

Material și metodă: Lucrare informațională bazată pe studiu teoretic

Rezultate:

caracteristici	Proteza acrilică	Proteza flexibilă
Preț	Mai ieftină	Mai scumpă
Material de confecționare	PMMA	Nylon
Grosimea bazei	1.5- 2.5 mm	0.6-0.8 mm
Biocompatibilitate	Poate produce reacții inflamatorii cu iritații ale mucoasei datorită monomerului din conținutul bazei	Perfect biocompatibilă
Rezistența mecanică	casantă	Foarte rezistentă
Adeziunea baza-dinți	chimică	mechanică
Insertia	Mai dificilă în zonele reliefate	
Defecțiuni curente	Spargeri/ Fracturi ale bazei	Căderea dinților
Ajustări		Mai rezistentă la fenestrațiile necesare la îmbunătățirea senzațiilor gustative

Concluzii: In pofida faptului că proteza flexibilă are mai multe avantaje decât proteza acrilică totuși conteaza foarte mult indicația corectă de către medic in dependență de pacient.

STUDIUL CLINIC PRIVIND ANESTEZIA MOLARULUI 1 INFERIOR - EȘECURI ȘI TEHNICI ALTERNATIVE

Autor: Bogdan Florin Nour
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu

Motivația studiului: Cercetările efectuate în cadrul acestei lucrări a fost de a evalua eficiența tehnicii de anestezie convențională la nervul alveolar inferior (la spina lui Spix) în cazul pacienților cu leziuni bilaterale ale dinților inferiori precum și tehnicile alternative minim invazive de reoptimizare pentru insensibilizarea molarului 1 inferior.

Material și metodă: Lotul de studiu a cuprins 18 pacienți cu vârste între 20 – 50 ani de ambele sexe. Pacienții au fost selectați dintre cei prezentați la cabinetul particular pentru consultație și tratament în perioada octombrie 2012 – mai 2013. Pacienții clinic sănătoși fără afecțiuni sistemice asociate prezentau leziuni dentare bilaterale la nivelul molarului 1 inferior. Pentru insensibilizare s-a aplicat tehnica de anestezie convențională la Spina lui Spix și tehnicile alternative (anestezie intrapulpară, intraligamentară și Gow-Gates).

Rezultate: Datele obținute au fost consemnate, iar informațiile au fost prelucrate și analizate statistic. Studiul a arătat că tehnica de anestezie convențională la Spina lui Spix pentru insensibilizarea molarului 1 inferior a fost suficientă și eficientă în cazul extracțiilor, dar insuficientă pentru extirpare vitală fiind necesară completarea anesteziei cu tehnici alternative (anestezie intrapulpară și/sau anestezie intraligamentară). În urma eșecurilor tehnicii convenționale s-a încercat tehnica modernă Gow-Gates care s-a dovedit suficientă și eficientă atât în cazul extracțiilor cât și în cazul extirpării vitale.

Concluzii: Studiul a arătat că tehnica alternativă Gow-Gates pentru insensibilizarea molarului 1 inferior este suficientă și eficientă atât în cazul extracției cât și a extirpării vitale.

TRATAMENTUL PROTOTETIC ÎN VEDEREA PROTEZĂRII EDENTAȚIEI TOTALE

Autor :Dan Negraia
Coordonator: Dr. Magdalena Rusu

Motivația studiului.Edentația totală definește starea patologică morfofuncțională a sistemului dento-maxilar produsă prin absența tuturor dinților din cavitatea orală de pe unul sau ambele maxilare, după perioada de erupție.

Materiale și metodă:Pacientul s-a prezentat cu multiple resturi radiculare irecuperabile, cu deformări ale osului alveolar și prezența unei tuberozități maxilare procidente în cadranul 2. La examenul ocluziei se constată o dimensiune verticală de ocluzie prăbușită, datorită absenței unităților masticatorii și a stopurilor ocluzale. Se urmărește restaurarea, prin protezare imediată, a funcțiilor masticatorie, fonetică și estetică.

Rezultate. În urma intervențiilor chirurgicale prototetice, s-a realizat protezarea imediată a câmpului protetic printr-o proteză totală maxilară.

Concluzii.În urma intervențiilor chirurgicale prototetice s-a obținut un câmp protetic favorabil, pe care proteza maxilară va avea o bună menținere și stabilitate. În lipsa acestor intervenții chirurgicale acest deziderat n-ar fi fost atins.

RESUSCITAREA CARDIO-RESPIRATORIE ÎN CABINETUL DE MEDICINĂ DENTARĂ

Autori: Dolea Gicuta, Bujor Valentina
Coordonator: SL Dr. Pavel Liliana

Medicina dentara reprezinta un domeniu care reclama din partea medicului responsabilitatea morala, profesionala si, nu in ultimul rand medico-legala. Este obligatorie recunoasterea unei urgente medicale si aplicarea unor manopere prompte de catre medicul dentist in cabinet.

Urgenta medicala pentru a fi prevenita si tratata eficient trebuie recunoscuta si diagnosticata rapid, corect si cum mult discernamant.

Medicul dentist este obligat sa posede pregatirea necesara pentru a recunoaste in timp util gravitatea simptomelor si semnele de "alarma".

DETERMINAREA FACTORILOR DE RISC DE LA NIVELUL FLUIDULUI BUCAL

Autori : Dragu (Popa) Gabriela, Popa Gabriel Valeriu
Coordonator: Asist. dr.Gabriela Gurau

Rezumat: În cadrul predicției apariției cariei dentare, testele salivare ocupă un loc important. Analizele salivare se fac pentru a evalua debitul, capacitatea de tamponare, pH-ul, vâscozitatea și nivelurile bacteriene salivare. Pentru a îmbunătăți eficiența la nivel individual a mijloacelor de profilaxie este nevoie de teste clinice sau de laborator care să evalueze riscul individual de carie. Pe baza acestor rezultate se poate face individualizarea tratamentului profilactic în funcție de nevoile particulare ale pacienților. Importanta clasarii pacientului intr-o grupa de risc cariogen ne ajuta la stabilirea unui strategii de tratament, atat pe termen lung, cat si pe termen scurt. Scopul acestui studiu a constat in determinarea riscului cariogen la un lot de pacienti din judetul Galati.

Material si metoda: Pentru o mai bună înțelegere a modului direct de lucru în cabinet și a interpretării rezultatelor vom descrie modul de lucru cu doua din kiturile comerciale disponibile pe piață, pentru evidentiarea streptococilor si a lactobacililor responsabili de activitatea carioasa pe un lot de 30 de persoane.

Rezultate: Analiza pe lotul nostru de subiecti a aratat modificarile semnificative a compozitiei lichidului bucal, care este responsabil de autocuratarea dintilor, de mentinerea in stare de echilibru a pH-ului si de limitarea dezvoltarii agresive a florei microbiene din cavitatea bucala.

Concluzii: Importanta constientizarii necesitatii investigatiilor suplimentare in corectarea si personalizarea pentru fiecare pacient, a metodelor necesare mentinerii unui echilibru optim al igienei bucale.

BENEFICIILE APELOR DE GURA SI A DENTRIFICELOR ASUPRA CAVITATII BUCALE LA FUMATORI

Autor : Porumb Geanina

Coordonator științific: ȘL dr.farm.Buzia Olimpia

Motivația studiului: Avind in vedere efectele fumatului asupra cavitatii bucale ne-am propus sa realizam o apa de gura care sa rezolve o parte din efectele daunatoare ale tutunului asupra cavitatii bucal

Material și metodă: Am realizat o formula magistrala in laboratorul de tehnologie farmaceutica a Facultatii de farmacie,cu efect asupra cavitatii bucale la fumatori. Am folosit o serie de substante cu actiune antiinflamatorie, antiseptica, antitartru, impotriva cariilor dentare, intr-un solvent hidroalcoolic;Am realizat o solutie cu aplicatie bucala , testata in cabinele de stomatologie ale unor medici stomatologi

Rezultate: Solutia magistrala realizata a determinat o scadere a efectelor nocive pe care le are fumatul asupra cavitatii bucale; a determinat eliminarea halenei la fumatori, a determinat o albire a dintilor fumatorilor

Concluzii: Solutia magistrala realizata a reusit sa raspunda obiectivului propus ,si anume, a indepartat halena si a reusit sa produca o albire a dintilor fumatorilor

ZÂMBETUL, ÎNTRE ARTĂ ȘI ȘTIINȚĂ

Autori :Popa Gabriel Valeriu, Negraia Dan

Coordonator: S.L dr. Mariana Ilie

Rezumat: In aceste zile, zambetul Hollywood-ian ce scoate in evidenta dinti perfect aliniasi este considerat de marea majoritate dintre noi ca reprezentand o normă obligatorie pentru cei care doresc sa arate frumos si de succes. In spatele zambetelor lor sta munca unor dentisti renumiti dedicati esteticii dentare, cei care vad stomatologia ca o imbinare perfecta intre arta si stiinta.Elementele componente ale zambetului sunt in totala armonie cu expresivitatea si personalitatea individului.

Material si metoda: S-a analizat fiecare componenta a zambetului si s-au studiat corelatiile care exista intre ele,astfel putandu-se concretiza pasii ce trebuiesc urmati in atingerea unui zambet de succes.

Rezultate:Insusirea si perceperea de catre specialist a pasilor si tehnicilor necesare unei reconstructii optime a zambetului,in coroborare cu asteptarile pacientului.

Concluzii: Estetica dentară s-a născut din dorința oamenilor de a avea un zâmbet cât mai frumos. Această specializare se adresează pacienților care-și doresc dinți sănătoși, cât mai armonizați cu fizionomia lor și nu în ultimul rând, dinti mai albi. Imaginea generează succesul, iar o imagine frumoasă devine perfectă cu un zâmbet perfect.